MAGAZIN

almanah

'71

1971 almanah magazin

MATERIALELE PREZENTULUI, MATERIALELE VIITORULUI:

MASELE PLASTICE!

Uzinele de prelucrare a maselor plastice din București, Iași, Orăștie și Buzău, produc un bogat sortiment de materiale plastice cu o largă utilizare în agricultură, construcții, industrie, ambalaje și bunuri de consum.

Dintre ele amintim: covor și dale din p.v.c., țevi, tuburi izolate și tuburi riflate pentru drenaj, placă ondulată, folii șagrenate, plăci presate, saci pentru ingrediente chimice, saci menajeri, navete pentru legume, fructe, sticle, canistre, butoaie, băițe pentru copii, găleți, ligheane, coșuri.

CENTRALA INDUSTRIALĂ ANVELOPE ȘI MASE PLASTICE
BUCUREȘTI

COPERTA: SERGIU GEORGESCU

La mulți ani

MANIU BOY
1970/71
La mulți ani

GLORIOASA ANIVERSARE A PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

DIN CRONICA UNEI JUMĂTĂȚI DE VEAC

«Partidul reprezintă nucleul în jurul căruia gravitează întreaga societate și de la care radiază energia și lumina ce pun în mișcare și asigură funcționarea întregului angrenaj al orînduirii socialiste. La rîndul său, partidul se regenerează continuu sub impulsul puternicelor fascicole de energie și lumină ce se îndreaptă continuu spre el din rîndul națiunii noastre socialiste. Putem spune că partidul comunist îndeplinește rolul de centru vital al întregului nostru sistem social».

NICOLAE CEAUȘESCU

Un eveniment memorabil. La 8 mai 1971 se împlinesc 50 de ani de la crearea Partidului Comunist Român. 50 de ani, în care Partidul Comunist Român, născut în vîltoarea luptei revoluționare, înscriind pe drapelul său cele mai înalte aspirații ale poporului nostru, a străbătut un drum glorios. Toată istoria noastră contemporană, tot ceea ce a cucerit și înfăptuit poporul nostru, tot ceea ce creăm în construirea societății socialiste multilateral dezvoltate, exprimă sensul fierbinte al acestui drum de luptă. Partid eroic, devotat pînă la jertfă clasei care l-a zămislit, poporului a cărui cea mai înaltă expresie de conștiință este, Partidul comuniștilor, s-a aflat necontenit în miezul evenimentelor hotărîndu-le cursul. Istoria acestor 50 de ani, plină de

pagini încărcate de eroism și de măreție, consemnează cu litere de foc luptele și sacrificiile sale. Călit în aspre bătălii, partidul a condus ferm și cu clarviziune poporul la lupta pentru doborîrea orînduirii burgheze crude și nedrepte, pentru libertate, pentru instaurarea unei ere noi de dreptate socială și progres spre cele mai înalte culmi ale civilizației socialiste. Partidul a știut să unească, pe baza politicii sale marxist-leniniste, eforturile întregului popor în lupta pentru edificarea noii orînduiri sociale. Fiecare congres al partidului, fiecare conferință națională constituie tot atîtea prilejuri de generalizare a etapelor străbătute, de cristalizare a unor idei noi în măsură să propulseze economia, viața socială, cultura noastră pe trepte mereu mai înalte.

Un loc aparte îl ocupă în istoria acestei jumătăți de secol Congresele al IX-lea și al X-lea, care au infuzat noi energii partidului, poporului, au imprimat — după exemplul pe care l-a dat și-l dă secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu — un stil nou de gîndire, o viziune amplă, generoasă, în modul de abordare a întregii problematici legate de edificarea socialismului, de dezvoltarea multilaterală a societății românești.

Cea de-a 50-a aniversare găsește Partidul Comunist Român unit și dinamic, pe deplin încrezător în capacitatea sa de a duce la îndeplinire marile țeluri, marile planuri ce și le propune. Acum 50 de ani, în această țară, comuniștii erau un pumn de oameni, un mănunchi de vizionari. Acum, partidul cuprinde în rîndurile sale peste 2 000 000 de membri. Fiecare al zecelea cetățean este un comunist, adică un militant activ, un soldat al progresului. O forță uriașă! O forță ce-și trage resursele din indestructibila sa legătură cu poporul. O jumătate de secol sub semnul atotbiruitoarelor idei marxist-leniniste. O jumătate de secol de luptă pentru cauza progresului și civilizației socialiste pe pămîntul românesc. Imaginile pe care le înfățișăm în continuare evocă unele din momentele cruciale ale acestei pilduitoare lupte.

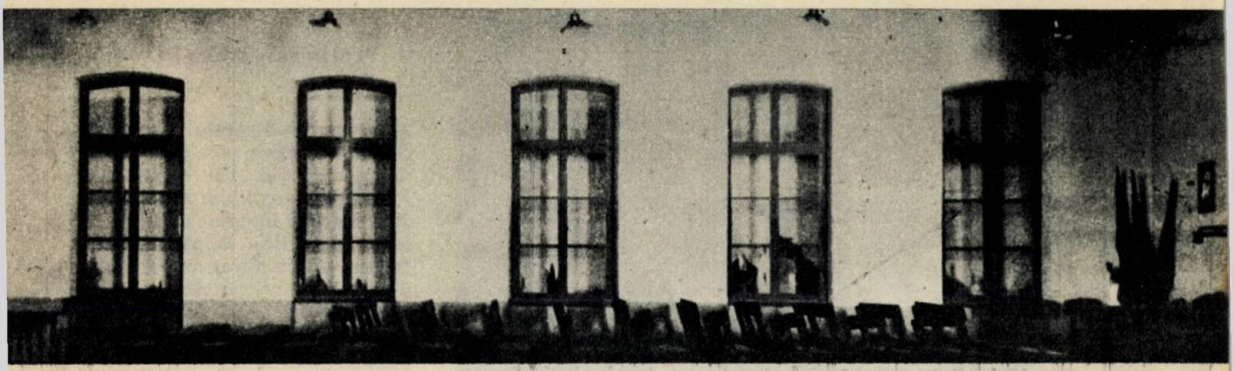

Această machetă înfățișează încăperea în care acum 50 de ani a avut loc primul congres — Congresul de constituire al Partidului Comunist Român. De pe această modestă rampă de lansare și-a început drumul său glorios în istoria poporului nostru, cea mai combativă, mai dinamică și mai clarvăzătoare forță politică a României moderne — Partidul Comunist Român.

1922 Noi forțe, pline de vigoare și de prospețime se îndreaptă spre partid, pentru a porni la luptă sub faldurile purpurii ale drapelului său. Un grup de tineri comuniști după o manifestație.

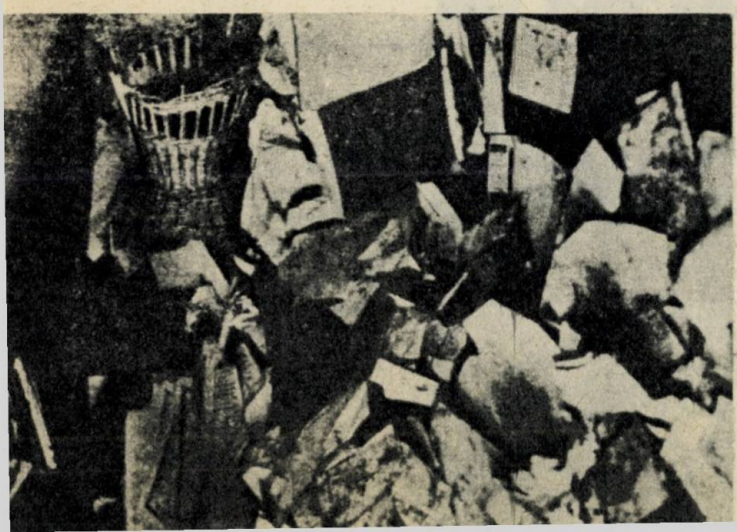

1923 1924 Percheziții, arestări, suspendări de ziare, un întreg lanț de samavolnicii puse la cale de oficialitățile burghezo-moșierești pentru a înăbuși lupta comuniștilor. Nimic însă nu putea să înăbușe forța invincibilă a ideilor partidului. Iată cum arăta un sediu al P.C.R. după una dintre obișnuitele razii întreprinse de poliție...

1925 Sindicatele Unitare, organizate de Partidul Comunist, își țin Congresul. Membrii Consiliului său general sînt arestați imediat după încheierea lucrărilor. După o grevă a foamei care a durat nu mai puțin de 16 zile, oficialitățile se văd nevoite să-i pună în libertate. Iată-i, sub impresia încă proaspătă a dramaticului episod prin care au trecut.

1926 Aspect de la una din marile întruniri muncitorești ce aveau loc sub lozinca — amnistie generală. Amnistie pentru deținuții politici, militanți ai Partidului Comunist.

1927 An de intense frămîntări, preludiu al luptelor ce aveau să înceapă. La chemarea comuniștilor, tipografii din București declară grevă. Fotografia noastră înfățișează un grup de greviști, hotărîți să reziste pînă la satisfacerea tuturor revendicărilor lor.

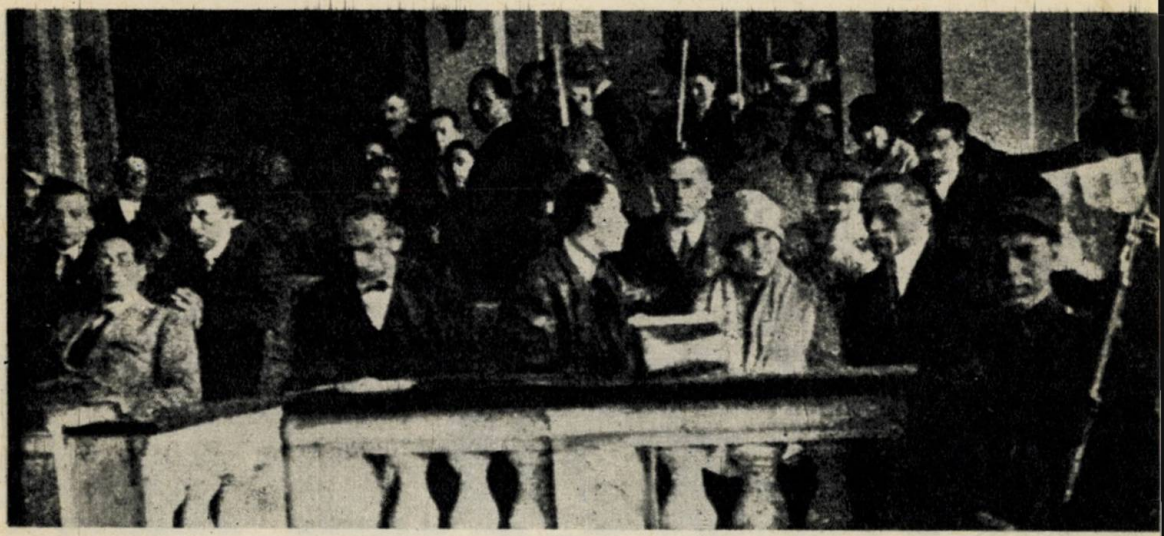

1928 La Cluj are loc o înscenare judiciară. Militanți ai mișcării muncitorești sînt tîrîți pe banca acuzării pentru ideile pe care le propagau. Imaginea pe care o înfățișăm evocă acest moment.

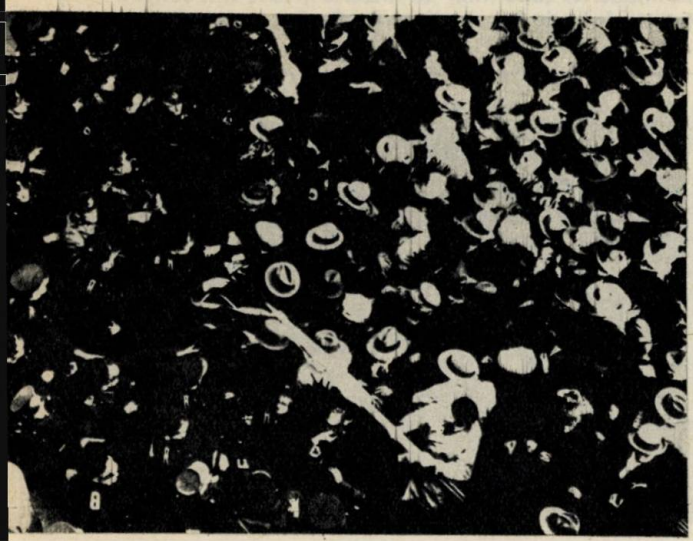

1930 Mase mari de demonstranți, purtînd cu ei steagul roșu al Partidului Comunist, înfruntă unitățile înarmate pînă în dinți ale poliției...

Același an premergător luptelor de la Grivița și de pe Valea Prahovei. Aceeași încordată confruntare între masele de oameni ai muncii aduși la exasperare de regimul de exploatare nemiloasă și forțele de opresiune.

1931 La 15 august apare primul număr al ziarului «Scînteia», organ al Comitetului Central al P.C.R., care avea să desfășoare o vie și susținută activitate în slujba popularizării programului de luptă al partidului, jucînd în istoria mișcării noastre muncitorești un rol excepțional. Anul 1931 marchează intensificarea acțiunilor greviste. În mari adunări, ceferiștii protestează împotriva condițiilor de mizerie în care sînt obligați să trăiască și să muncească. Comuniștii întrețin în conștiința lor flacăra luptei. Flacăra sperantei...

1932 Nu primim curbele de sacrificiu!... Vrem lucru! Jos cine fură munca! Chemări la luptă.

1933 Ceferiștii și petroliștii se ridică la luptă. Iată o mare adunare a greviștilor. Și iată cordonul de jandarmi, cu chivere și cu baionete la arme, pregătindu-se să-i atace pe muncitori. Lupta ceferiștilor și petroliștilor din 1933 a rămas ca unul din momentele de seamă ale istoriei clasei muncitoare din țara noastră și a clasei muncitoare internaționale.

1936 Partidul Comunist, pus în afara legii de către autoritățile burghezo-moșierești, îmbină lupta sa ilegală cu activitatea legală. Fotografia înfățișează un moment din activitatea uneia dintre cele mai cunoscute organizații legale din această perioadă — Blocul Muncitoresc Țărănesc. În alegerile care au avut loc în acel an, Blocul s-a impus în județul Mehedinți înfrîngînd coaliții puternice ale partidelor burgheze. O imagine din munca de propagandă care a asigurat succesul Blocului.

1937 Perioadă în care fascismul, înscăunat în Italia și în Germania amenință Europa cu cotropirea. O primă confruntare a forțelor — Spania. La chemarea Partidului Comunist Român, numeroși militanți ai săi se înrolează în brigăzile internaționale luptînd pe fronturile Valenciei și Estramadurei. În clișeu: Un grup de voluntari români între două lupte.

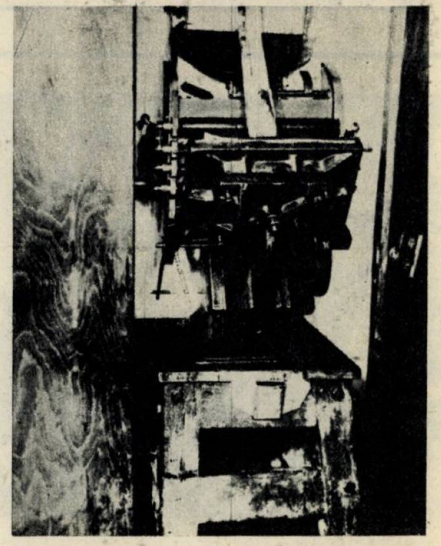

1938 În lupta de clasă care se intensifică, un ajutor de preț al partidului este presa ilegală. Cu această mașină se tipăresc ziarele mici cît palma care trec din mînă în mînă aducînd lumină în conștiința poporului, chemîndu-l la luptă necruțătoare împotriva regimului burghezo-moșieresc.

1939 Oamenii muncii se regăsesc în aceleași rînduri ale celor ce manifestează de 1 Mai.

1940 La Cluj, oamenii muncii — români, maghiari — se adună sub steagul Partidului Comunist pentru a protesta împotriva flagrantei ilegalități care a fost Dictatul de la Viena.

1940 În analele luptei revoluționare acest an este însemnat cu roșu. În noiembrie 1940, în noaptea cutremurului care a avut loc, s-a prăbușit Doftana... Fioroasa închisoare în care erau trimiși comuniștii a prins sub zidurile ei un mare număr dintre cei întemnițați aici. Aceste fotografii, luate a doua zi, aduc pînă la noi durerea acelor clipe.

Aci, la Doftana, prin activitatea organizației de partid, a unor militanți de frunte ai partidului nostru, făclia marxism-leninismului a continuat să ardă, răspîndind lumina teoriei și a experienței revoluționare, ajutînd la călirea a numeroase cadre, care, mai tîrziu, fie în condițiile ilegalității, fie în procesul revoluției și al construcției socialiste, au îndeplinit sarcini de mare răspundere în conducerea partidului și a statului nouii orînduiri.

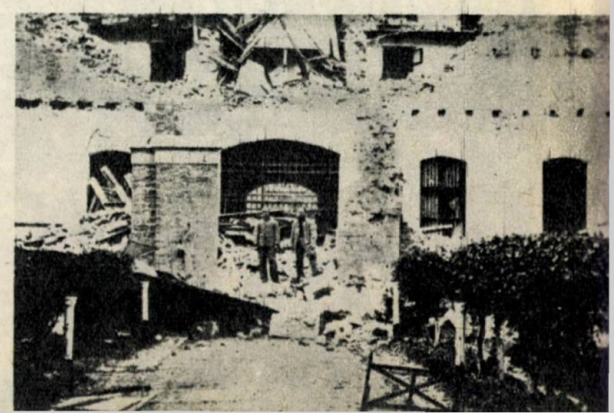

1940 An sumbru. În clișeu: O imagine a dezmățului sîngeros al bandelor legionare. Un soldat este prins pe stradă, stropit cu benzină și transformat într-un morman de oase carbonizate.

Față de teroarea legionară și antonesciană, o singură forță politică s-a ridicat cu tărie, polarizînd în jurul său tot ce a dat mai bun acest popor: Partidul Comunist Român. Sîngeroasei dictaturi fasciste înscăunate în 1940, Partidul Comunist Român i-a opus hotărîrea întregului popor de a lupta pentru libertate socială și națională.

ROMÂNIA LIBERĂ!

ZIAR PATRIOTIC

LA LUPTA CU HOTĂRÂRE PENTRU SALVAREA PATRIEI! JOS HITLERISMUL!

Nr. 1 — 28 Ianuarie 1943

TRĂIASCĂ ROMÂNIA LIBERĂ!

În țara transformată de Hitler și Antonescu într'o colonie nemțească, stăpânită de teroare, cenzură, cruzi și pluioane de execuție, în mijlocul întunericului, mizeriei și morții, apare primul număr al „României Libere".

Ne-au luat sîngele, ne-au luat petrolul, pânea dela gura copiilor, ne-au luat independența și libertatea națională. Dar niciodată, oricât blestemați SS și agenți ai Gesta-

POPORUL ROMÂN TREBUE SĂ ÎMPIEDICE NIMICIREA SA!

Trădătorul Ion Antonescu a adus țara cartierul general al stăpânului său Hitler

Anii care au urmat au fost ani de luptă eroică a partidului, purtată în ilegalitate, ani marcați prin jertfe umane pentru cauza libertății poporului român.

La 28 ianuarie 1943, Partidul Comunist Român face să apară primul număr al ziarului «România liberă» — ziar patriotic, cum se subintitula. Editat într-o perioadă cînd războiul se afla în plină desfășurare, ziarul a adus o contribuție substanțială la mobilizarea tuturor conștiințelor cinstite ale națiunii noastre împotriva regimului antonescian, împotriva hitleriștilor. Din această epocă reproducem și caricatura alăturată care demasca chipul hidos al hitlerismului. Multiplicată, această imagine a avut o largă circulație în perioada la care ne referim.

MANIFESTUL „FRONTULUI UNIC MUNCITORESC"

(Primit pentru publicare)

CĂTRE ÎNTREAGA CLASĂ MUNCITOARE ! CĂTRE POPORUL ROMÂN

1 Mai 1944 găsește muncitorimea din România, precum și massele largi ale poporului Român la marginea prăpastiei. Războiul provocat de către clica hitleristă din România împotriva Uniunei Sovietice, Marei Britanii și Statelor Unite seamănă moartea, jalea și distrugerea pretutindeni pe cuprinsul țării.

Muncitorimea, țărănimea, meseriașii mici, intelectualitatea, laolaltă cu întreaga națiune Română suferă urmările prăpăstioare ale acestui război hitlerist.

Trădătorii de țară, Antoneștii, care au trimis la moarte sute de mii de Români, pentru interesele imperialiștilor hitleriști, au expus orașele, satele și populația civilă unor nemiloase bombardamente aeriene, prin continuarea războiului alături de Hitler.

Muncitorimea din întreprinderile militarizate care lucrează pentru războiul hitlerist este condamnată la moarte. La C.F.R. Grivița, peste 1500 de muncitori au fost uciși și alte sute grav răniți. La Ploești, Turnu-Severin, Brașov, etc. au fost deasemenea uciși mii de muncitori. Populația civilă lăsată fără solide adăposturi antiaeriene, e expusă pieirii. Sinistrații și evacuații forțați sunt [illegible] în mizerie și amenințați cu înfometarea și decimarea de boli.

[illegible] fabricile și birourile în caz de bombardament! Salvați-vă viața!

[illegible] împotriva intereselor vitale și a voinței poporului Român, guvernul [illegible] Antonescu, continuă războiul alături de Hitler, ca să-și servească stăpânii dela Berlin și interesele sale de clică.

1944

An de răscruce în istoria patriei noastre. Anul insurecției naționale, inspirată, organizată și condusă la victorie de către Partidul Comunist Român. Imaginile noastre redau secvențe din cronica acestui an eliberator.

1) La 1 Mai, Partidul Comunist și Partidul Social Democrat publică Manifestul Frontului Unității Muncitorești, exprimîndu-și hotărîrea de a colabora strîns în lupta pentru scoaterea României din războiul antisovietic, pentru întoarcerea armelor împotriva Germaniei naziste, pentru salvarea națiunii noastre de la catastrofă. A fost un moment de seamă în ampla acțiune desfășurată de partid pentru mobilizarea tuturor forțelor și păturilor politice și sociale în vederea izolării clicii antonesciene și a mobilizării poporului la lupta pentru răsturnarea regimului fascist.

2) Adăpost în munți al partizanilor din grupul «Carpați».

3) Formațiuni patriotice de luptă atacînd coloane hitleriste.

4) Unitate românească de artilerie bombardînd dispozitivele hitleriste.

5) Manifestații de bucurie în Bucureștiul eliberat.

6) Miting organizat la Iași sub lozinca: «Totul pentru front, totul pentru victorie!»

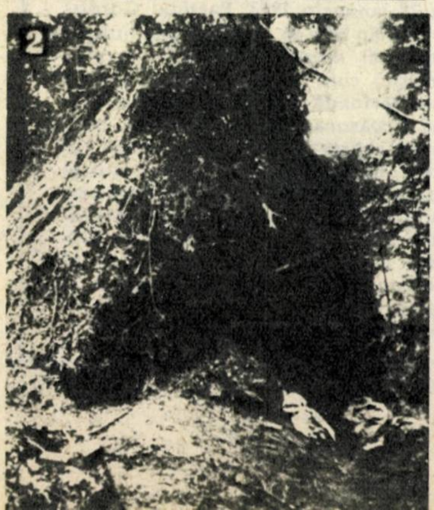

1945 Anul luptelor hotărîtoare și al victoriei depline împotriva fascismului. Anul luptelor pentru cucerirea puterii și pentru transformări economice și sociale în structura societății românești. Regăsim în aceste imagini cîteva momente ale tumultuosului an 1945:

1) Luptînd alături de armata sovietică împotriva cotropitorilor fasciști, diviziile românești s-au acoperit de glorie în bătăliile purtate pînă la victoria finală. În fotografie, un grup de ofițeri români și sovietici, pe străzile Budapestei eliberate:

2) Frumoasa primire ce s-a făcut unităților românești în orașul cehoslovac Banska Bistrica;

3)Marea manifestație ce a avut loc la 24 februarie și în urma căreia masele populare au impus plecarea de la cîrma țării a generalului reacționar Nicolae Rădescu și instaurarea unui guvern democratic;

4) Luarea în stăpînire a primelor loturi de pămînt repartizate țăranilor prin reforma agrară inițiată și concepută de Partidul Comunist;

5) Întărirea alianței de luptă a clasei muncitoare cu țărănimea muncitoare ilustrată convingător de acest episod care-i înfățișează pe muncitorii veniți de la orașe reparînd uneltele țăranilor;

6) Sărbătorirea primului 1 Mai liber;

7) Victorie — un cuvînt simbol, un stindard pentru lupta popoarelor doritoare de libertate.

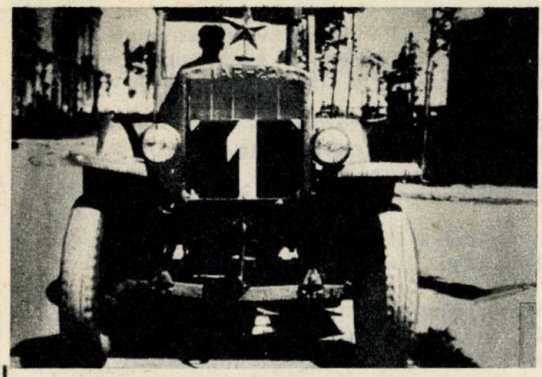

1946 Muncitorii braşoveni scot de pe poarta uzinei I.A.R. primul tractor românesc. La 19 noiembrie, milioane de alegători din ţara noastră desemnează în parlamentul ţării pe reprezentanţii Blocului Partidelor Democratice, consfinţind astfel voinţa poporului nostru de a merge mai departe pe drumul luminos deschis de August 23, de partidul comunist.

1947 Împlinind visul Bălcescului, poporul român proclamă Republica. Iată mitingul sărbătoresc care a avut loc imediat după anunţarea la radio a marii veşti. În întreaga ţară se desfăşoară opera de reconstrucţie la care tineretul mobilizat de comunişti participă cu nestăvilit entuziasm.

1948 Exprimînd voinţa membrilor lor, reprezentanţii Partidului Comunist şi ai Partidului Social Democrat se întrunesc într-un congres care va purta titlul de Congresul unificării.

★

Exproprierea expropriatorilor... Împlinind un vechi deziderat programatic, Marea Adunare Naţională a hotărît, la iniţiativa partidului naţionalizarea principalelor întreprinderi industriale, miniere, bancare, de transport şi asigurări. Actul naţionalizării a devenit o piatră de hotar în dezvoltarea pe baze noi a economiei naţionale, în edificarea socialismului pe pămîntul românesc.

LA PROPUNEREA PARTIDULUI MUNCITORESC ROMÂN

Marea Adunare Naţională a votat naţionalizarea principalelor întreprinderi industriale miniere, bancare, de transport şi asigurări

8 PAGINI 4 LEI — ANUL VI Nr. 1168 L. — Duminică 10 Iunie 1948

România liberă

CEL MAI MARE ZIAR DE INFORMAŢII ŞI REPORTAJ

ÎN ÎNTREAGA ŢARĂ

OAMENII MUNCII AU ÎNTÂMPINAT CU ENTUZIASM NAŢIONALIZAREA PRINCIPALELOR ÎNTREPRINDERI INDUSTRIALE, MINIERE, BANCARE, DE ASIGURĂRI ŞI DE TRANSPORT

DUMINICA AU LUAT FIINȚA
CINCI GOSPODĂRII AGRICOLE COLECTIVE

Un sat întreg a pornit pe calea bunei stări
Întemeind Gospodăria Colectivă „Victoria Socialismului"

Țăranii muncitori din com. Rîșcani-Vadu și-au hotărît să-și pună în comun pămîntul, vitele și uneltele agricole

— DELA TRIMISUL NOSTRU —

1949 Pornind de la principiul că făurirea unei economii naționale unitare, omogene, nu este posibilă decît cu condiția organizării pe baze noi a întregii producții agricole, Plenara din 3—5 martie a Comitetului Central al partidului a statuat începerea și desfășurarea marii opere de socializare a agriculturii românești. În acest cadru, pe această bază, la 24 iulie 1949, în cinci sate situate în cinci zone diferite ale țării s-au constituit primele cooperative de producție agricolă. Imaginile noastre prezintă aspecte de la constituirea primelor cooperative. Și, în fotografia de mai jos, o imagine semnificativă pentru nivelul atins de agricultura noastră socialistă, în acești ani de intensă și multilaterală dezvoltare.

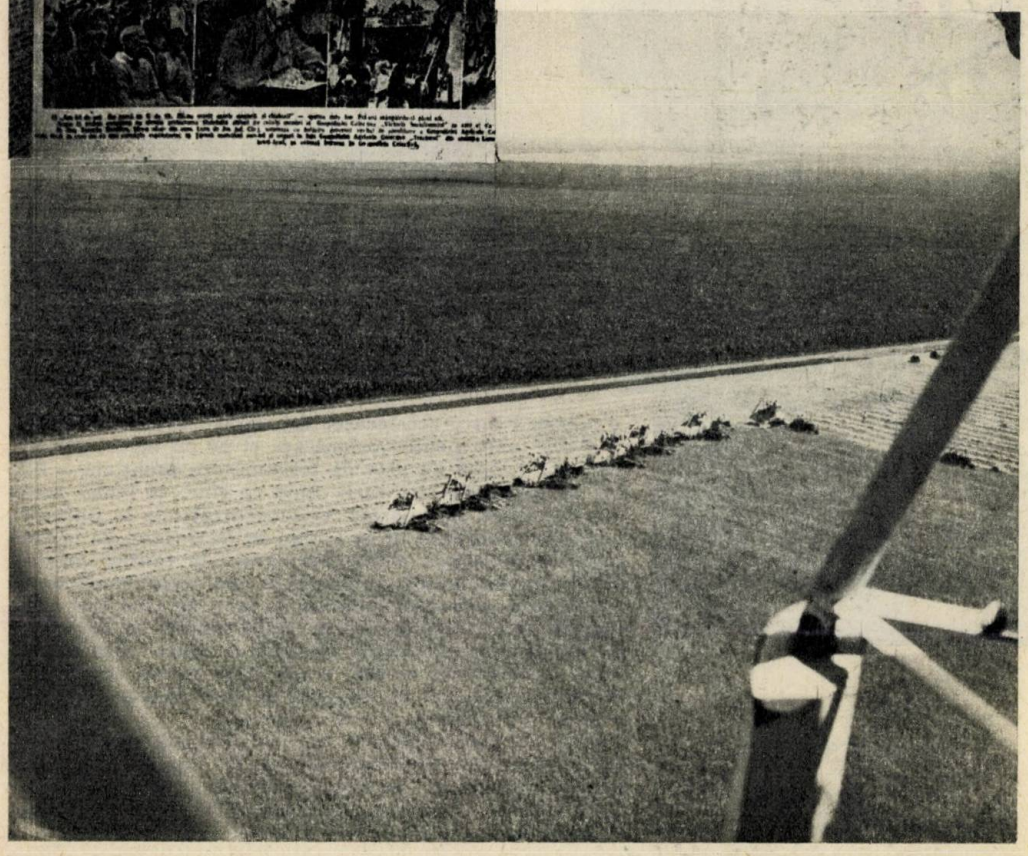

1950 Iau ființă primele organe locale ale puterii de stat, care au un rol deosebit în viața societății noastre. Strîns legate de masele care le-au ales, români și aparținînd naționalităților conlocuitoare, consiliile populare poartă răspunderea nemijlocită pentru organizarea și îndrumarea activității economice pe plan local, a învățămîntului, culturii, ocrotirii sănătății, pentru activitatea de gospodărire comunală și edilitară, organizarea activității comerciale și a serviciilor pentru populație. În urma măsurilor preconizate de Conferința Națională a P.C.R., privind sporirea atribuțiilor și competențelor lor, Consiliile populare își îmbunătățesc metodele de muncă, manifestă mai multă inițiativă în vederea punerii în valoare a resurselor locale, a continuei ridicări economice, sociale și culturale a județelor, orașelor și comunelor.

În decembrie 1970 s-au împlinit 20 de ani de la alegerile și constituirea primelor organe locale ale puterii de stat.

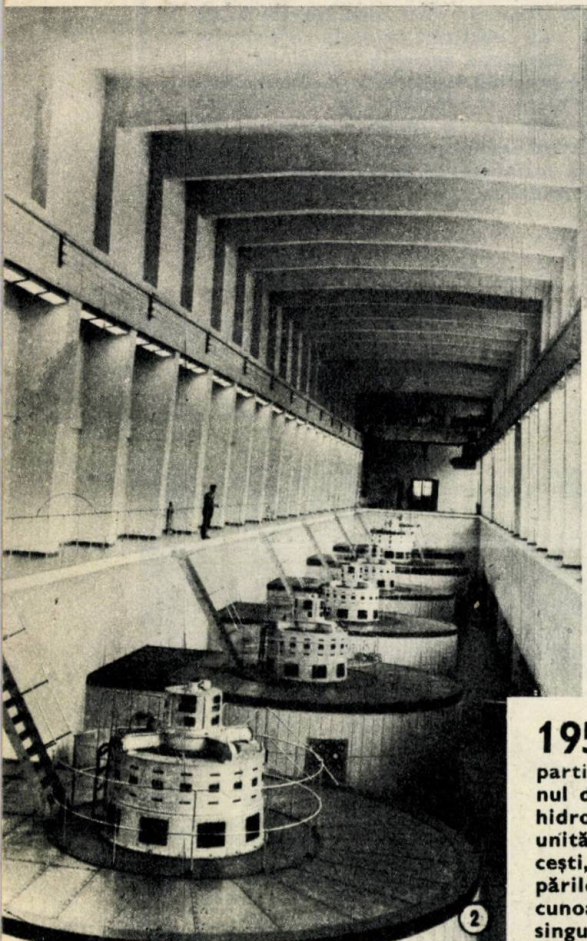

HOTĂRÎREA

ȘEDINȚEI PLENARE A C.C. AL P.M.R.

ASUPRA PLANULUI DE ELECTRIFICARE A ȚĂRII

în ziua de 26 Octombrie a. c. a avut loc o ședință plenară a Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român. Ședința a adoptat în unanimitate următoarea

HOTĂRÎRE

Ședința plenară a C. C. al P. M. R. ascultând raportul tov. Gheorghe Gheorghiu-Dej asupra planului de electrificare a țării, în urma desbaterilor ce au avut loc,

— Aprobă raportul asupra planului de electrificare a țării;

— Hotărăște mobilizarea tuturor organizațiilor de partid, a instituțiilor de stat, a organizațiilor de massă, a oamenilor de știință, inginerilor și tehnicienilor și a întregului popor muncitor din Republica Populară Română la acțiunea de realizare a sarcinilor cuprinse în raport și a planului de electrificare.

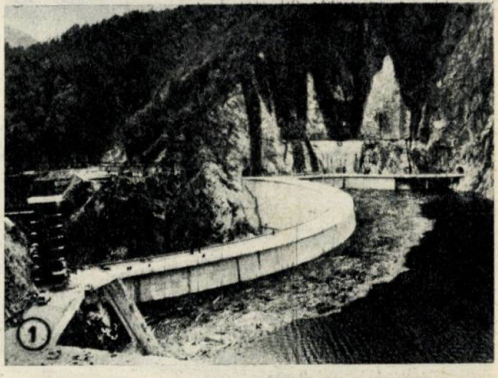

1950 Pentru accelerarea dezvoltării economiei naționale, pentru orientarea ei pe un făgaș modern, partidul adoptă un plan de însemnătate esențială — Planul de electrificare a țării. Rînd pe rînd, se înalță astfel hidrocentrala de la Bicaz, termocentrala de la Borzești, unitățile energetice de la Luduș, de la Ovidiu, de la Doicești, de pe Argeș. Aflată permanent în centrul preocupărilor partidului și statului nostru, energetica românească cunoaște o puternică înflorire în anii '60 cînd România, singură sau în colaborare cu state vecine, se angajează în ridicarea unor centrale electrice de mare forță cum ar fi cea de la Porțile de Fier și cea de pe Lotru, capabile să furnizeze milioane de kilowați de care economia românească în plin avînt are atîta nevoie.

Două momente cheie în dezvoltarea energeticii românești: 1) Barajul hidrocentralei de pe Argeș, spectaculos edificiu realizat de constructorii noștri: 2) Sala turbinelor la hidrocentrala de la Bicaz, îndată după intrarea în funcțiune cu întreaga capacitate a acestui obiectiv.

PRIMA ZI DE MUNCĂ IN CADRUL PLANULUI CINCINAL — PRIMELE VICTORII

Pentru mai mult utilaj electric

6 becuri rabotate in 120 minute

1951 Început de cincinal — primul plan cincinal de dezvoltare a ţării noastre. Întregul nostru popor începe cu entuziasm munca în noua etapă de dezvoltare a economiei şi societăţii româneşti.

1952 Marea Adunare Naţională votează în unanimitate, prima Constituţie a Republicii noastre. Legea fundamentală a statului nou socialist.

Marea Adunare Naţională a votat în unanimitate Constituţia Republicii Populare Române

Constituţia construirii socialismului

Legea fundamentală a ţării a intrat în vigoare

Ziua de 24 Septembrie a fost proclamată „Ziua Constituţiei"

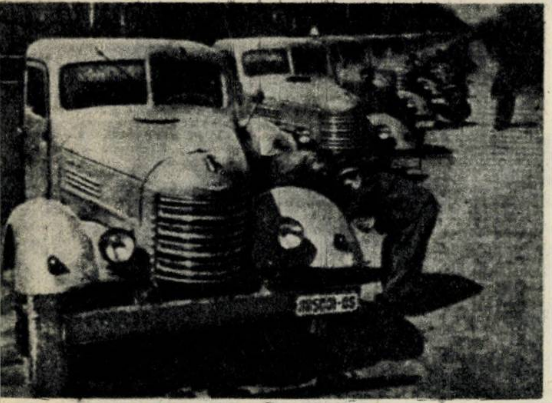

1954 Tînăra industrie românească trece cu succes unul din examenele sale de maturitate. La Braşov, în acelaşi oraş în care, cu opt ani în urmă, se creasе primul tractor românesc, constructorii de maşini, destoinici şi talentaţi, făuresc cele dintîi autocamioane care vor purta emblema — cunoscută azi pe întregul glob: «Fabricat în România».

1955 La Bucureşti a avut loc cel de-al II-lea Congres al P.M.R. (al VII-lea al P.C.R.), care a luat importante hotărîri privind construirea socialismului în ţara noastră. Ideea fundamentală a documentelor adoptate, sarcina pe care Congresul a pus-o în faţa poporului, constă în mobilizarea tuturor resurselor ţării pentru continuarea în ritm rapid a industrializării. Această imagine, care înfăţişează modernul laminor hunedorean, este elocventă în ceea ce priveşte creşterea forţei economice a României.

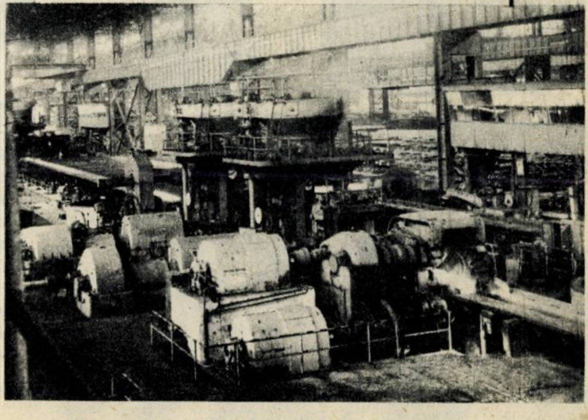

președintelui Nicolae Papuc au propus pavarea unor străzi. Ei au cerut ca statul popular să se ocupe mai îndeaproape de problema iluminatului public.

preună cu deputații lor să ducă mai departe succesele obținute pînă acum în dezvoltarea economică și culturală a regiunii Craiova.

Întîlnirea tov. Nicolae Ceaușescu cu alegătorii din circumscripția electorală regională nr. 1 — Pitești

PITEȘTI. — În sala de festivități a Depoului C.F.R. din Pitești a avut loc marți după amiază întîlnirea alegătorilor din circumscripția electorală regională nr. 1 Pitești cu candidatul lor, tov. Nicolae Ceaușescu, secretar al C.C. al P.M.R., membru în Biroul Politic al C.C. al P.M.R. Alegătorii și-au manifestat dragostea față de Partidul Muncitoresc Romîn și Comitetul său Central, care conduce cu pricepere poporul nostru pe drumul făuririi vieții noi.

Numeroși alegători au arătat cu îndreptățită mîndrie marile realizări ale puterii populare, realizări care se vădesc la tot pasul în orașul Pitești ca și în celelalte localități din regiune.

Ținută în trecut în stare de înapoiere economică și culturală, regiunea Pitești s-a dezvoltat și merge în pas cu celelalte regiuni ale țării. Aci au fost construite noi întreprinderi industriale: fabrica de tananți „Argeșul" din Pitești, fabrica de placaje „A cincea aniversare a R.P.R." din Rîmnicul Vîlcea, la Stîlpeni s-a ridicat una dintre cele mai moderne fabrici de cherestea din țară. Toți în anii primului cincinal au început să producă fabricile de industrializare a fructelor din Rîureni, Bălculești și Topoloveni. În bazinul carbonifer Schitu Golești au

Alegătoarea Paraschiva Dobre, directoarea grădiniței de copii din strada Craiovei, și-a manifestat recunoștința față de regimul democrat-popular care a acordat drepturi depline femeii. Aceasta se vede și din faptul că în regiune candidează în alegeri mai mulți de 2.000 de femei.

Toți vorbitorii și-au manifestat hotărîrea de a contribui activ la înfăptuirea propunerilor făcute, angajîndu-se să sprijine pe viitorii deputați în munca lor, pentru ca orașul Pitești și celelalte localități din regiune să înflorească mereu.

A luat apoi cuvîntul tov. Nicolae Ceaușescu. Vorbitorul a arătat că statul nostru democrat popular este puternic prin constiința și încrederea maselor în politica partidului și guvernului, prin activitatea rodnică și inițiativa lor creatoare.

1956 Partidul a pus și pune un puternic accent pe continua dezvoltare și întărire a democrației socialiste, pe strîngerea legăturilor cu masele.

Aspect caracteristic pentru climatul politic și social statornicit în România, alegerile constituie prilejul unui viu dialog între candidați și alegători, una din formele de manifestare a înțelepciunii colective a maselor. Această imagine reproduce un fragment din darea de seamă a întîlnirii tovarășului Nicolae Ceaușescu cu cetățenii din Pitești, cu prilejul campaniei electorale.

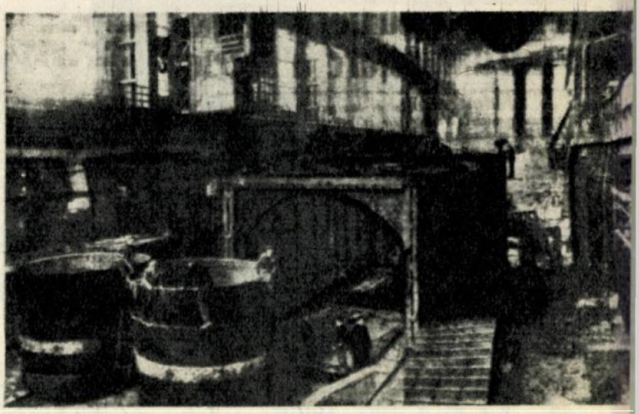

1958 O activitate susținută desfășoară partidul pentru mobilizarea întregului popor la împlinirea programului de dezvoltare modernă a țării. În aprilie, la Constanța, prima zonă în care se încheiase cooperativizarea agriculturii, are loc o mare consfătuire consacrată obiectivelor ce se puneau în perioada următoare în fața acestui sector.

La Hunedoara, veche cetate metalurgică românească, se construiesc noi capacități menite să sporească producția de metal a țării.

Deschiderea Congresului al III-lea al Partidului Muncitoresc Romîn

1960 Viața politică românească este dominată de cel de-al III-lea Congres al P.M.R. (al VIII-lea al P.C.R.), care a marcat un moment important în construcția socialistă a țării.

România liberă

Ieri au început lucrările Sesiunii extraordinare a Marii Adunări Naționale

Raport cu privire la încheierea colectivizării și reorganizarea conducerii agriculturii

1962 Acest an va rămîne întipărit în memoria noastră ca anul care marchează încheierea operei de cooperativizare a agriculturii. Începută cu 13 ani în urmă, această vastă operă a antrenat treptat masele mari ale țărănimii, avînd o însemnătate hotărîtoare pentru destinele socialismului pe pămîntul românesc. Încheierea cooperativizării a permis să se formuleze o concluzie care consacră una dintre cele mai strălucite victorii ale politicii partidului: «În România, socialismul a învins definitiv atît la orașe cît și la sate».

Lucrările Sesiunii extraordinare a Marii Adunări Naționale

— Sub imensa cupolă —

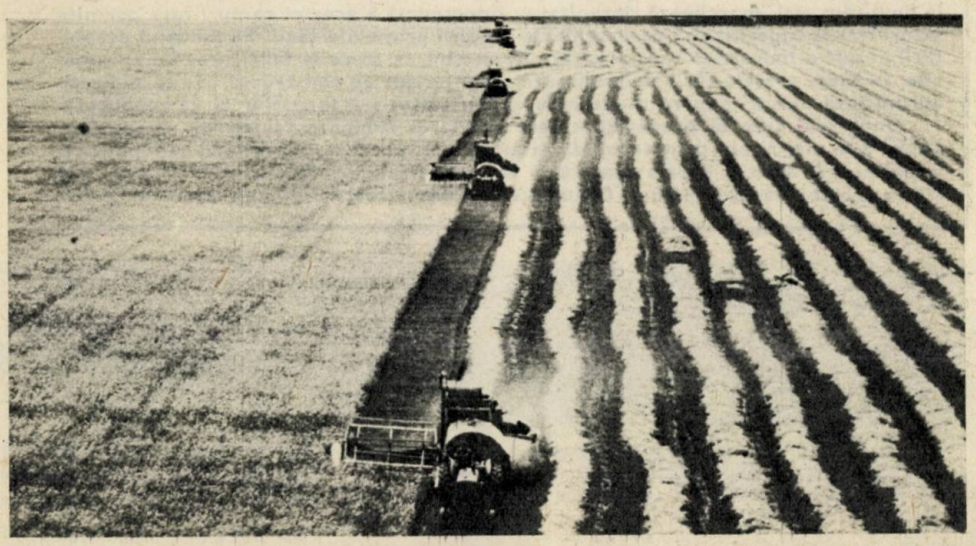

Astăzi, pe Bărăgan.

COMUNICAT

În ziua de 22 martie 1965 a avut loc ședința plenară a Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn.

La propunerea Biroului Politic, plenara a ales în unanimitate în funcția de prim-secretar al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn pe tovarășul Nicolae Ceaușescu.

PAGINA 2 SCÎNTEIA

Raportul C. C. al P. C. R.

prezentat de tovarășul Nicolae Ceaușescu

cu privire la activitatea partidului în perioada dintre Congresul al VIII-lea și Congresul al IX-lea al P.C.R.

1965 La 22 martie, ședința plenară a Comitetului Central alege în unanimitate în fruntea partidului nostru, pe tovarășul Nicolae Ceaușescu. Cîteva luni mai tîrziu, are loc cel de-al IX-lea Congres al P.C.R. care aduce în întreaga activitate a partidului nostru un suflu nou, imprimă o nouă viziune întregii activități politice, economice și sociale ce se desfășoară în patria noastră. Continuă în cadență accelerată dezvoltarea industriei. Siderurgia noastră se îmbogățește cu modernul Combinat de la Galați. Petrochimia românească cunoaște un impresionant avînt. Roznov, Turnu Măgurele, Craiova, Tg. Mureș, Pitești, Năvodari, unități ale căror imagini le publicăm aici, marchează dezvoltarea impetuoasă a acestei ramuri care permite valorificarea superioară a resurselor de materii prime ale țării. Pe fundalul dezvoltării ample a industriei constructoare de mașini, se trece la fabricarea de automobile. În toate orașele țării se desfășoară vaste lucrări de construcții edilitare. Partidul inițiază măsuri pentru modernizarea agriculturii, a formelor ei de conducere.

Congresul avea să preconizeze ceea ce Marea Adunare Națională va consfinți cîteva zile mai tîrziu prin votul său și anume că, potrivit dezvoltării sale politice, economice și sociale, patria noastră se va numi Republica Socialistă România. Așa cum a arătat tovarășul Nicolae Ceaușescu, «Pe baza hotărîrilor Congresului al IX-lea,

O imagine din cartierul Balta albă, unul din noile cartiere ale Bucureștiului

Comitetul Central, întregul partid au desfășurat o amplă muncă politică și organizatorică pentru dezvoltarea orînduirii noastre socialiste. Rezultatele activității creatoare a poporului român sînt strălucite».

Anii care au urmat au demonstrat întrutotul justețea programului elaborat de Congresul al IX-lea. Clasa muncitoare, țărănimea, intelectualitatea, oamenii muncii din țara noastră, fără deosebire de naționalitate, au arătat prin munca lor plină de abnegație, ce operă măreață poate înfăptui un popor liber și stăpîn pe destinele sale.

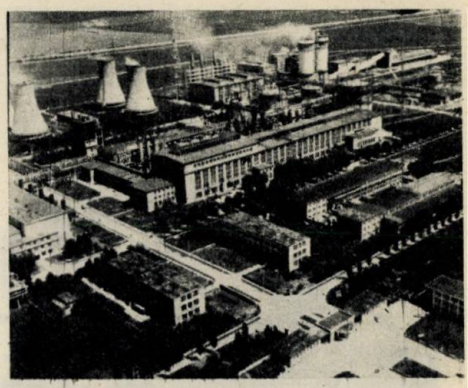

Vedere generală a Combinatului de îngrășăminte chimice de la Roznov.

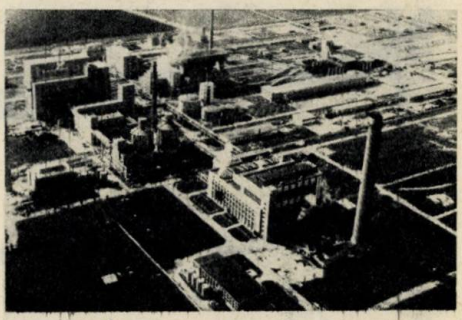

Două imagini de la uzinele sodice din GOVORA: o vedere generală (sus) și sala de comandă de la combinatul chimic (jos).

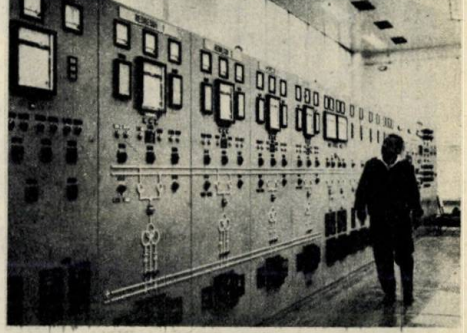

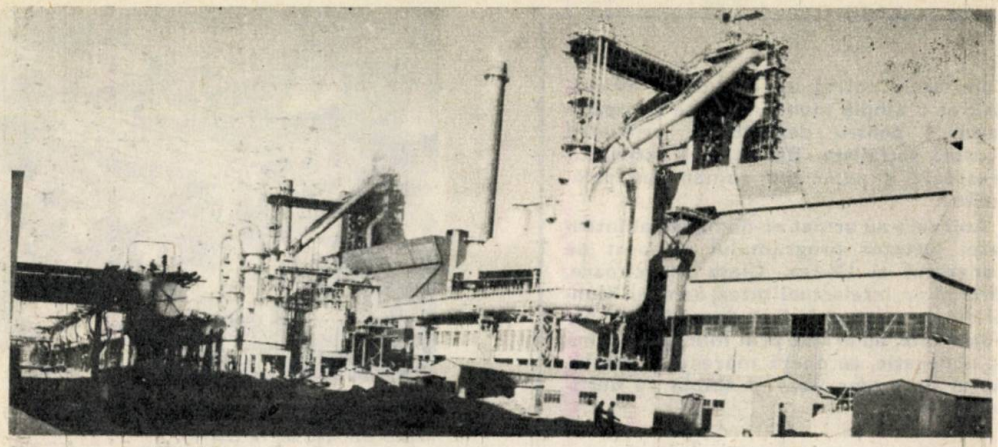

GALAȚI: fotografia a surprins o mică parte a marelui combinat siderurgic.

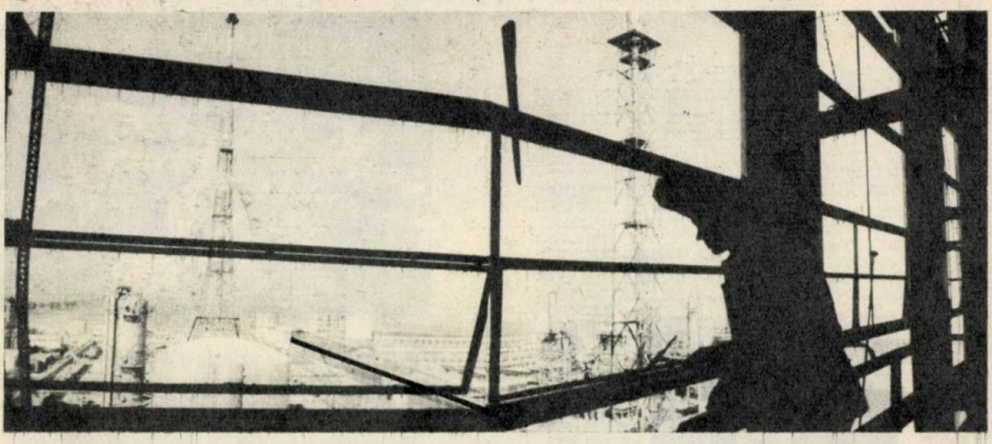

TURNU MĂGURELE: O vedere panoramică a combinatului de îngrășăminte azotoase.

PITEȘTI: Banda de montaj de la uzina unde se fabrică autoturismele românești

1966 Partidul desfășoară o largă activitate pentru dezvoltarea democrației socialiste, pentru stimularea puternică și multilaterală a tuturor oamenilor muncii în construirea noii orînduiri. S-au intensificat dezbaterile publice și schimbul de opinii în probleme majore ale vieții economice și sociale. Au devenit o practică curentă a muncii conducerii partidului, a tovarășului Nicolae Ceaușescu personal, întîlnirile cu oamenii muncii, cu reprezentanții organizațiilor obștești, de creație, cu specialiști din toate domeniile de activitate, pentru a găsi modalitățile cele mai bune pentru soluționarea celor mai diferite probleme ale construcției socialiste. Aceste întîlniri constituie totodată puternice manifestări ale dragostei și încrederii față de partid, ale atașamentului întregii noastre națiuni

VIZITA CONDUCĂTORILOR DE PARTID ȘI DE STAT ÎN REGIUNEA SUCEAVA

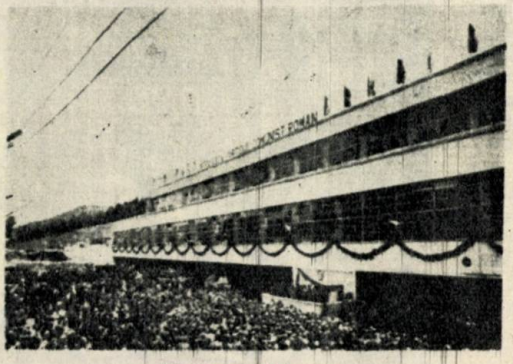

Aspect de la mitingul de la Lunca Ceahlăului

față de politica internă și internațională a partidului și statului.

Imaginile pe care le reproducem în aceste pagini reprezintă cîteva aspecte semnificative desprinse din numeroasele vizite de lucru întreprinse de secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, în județele țării.

VIZITA TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU ÎN JUDEȚELE BIHOR ȘI ARAD

Aspecte din vizitele de lucru ale tovarășului Nicolae Ceaușescu în județele țării

DESCHIDEREA CONFERINȚEI NAȚIONALE A PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

România liberă

ORGANUL CONSILIULUI POPULARE DIN REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMÂNIA

Raportul cu privire la măsurile de perfecționare a conducerii și planificării economiei naționale și la îmbunătățirea organizării administrativ-teritoriale a României prezentat de tovarășul Nicolae Ceaușescu

I. O glorioasă epocă istorică de progres și prosperitate a României socialiste

1967 Conferința Națională a partidului a luat hotărîri de cea mai mare însemnătate privind perfecționarea conducerii și planificării economiei naționale, îmbunătățirea organizării teritorial-administrative a României. Eficacitatea măsurilor stabilite de Congresul al IX-lea și de Conferința Națională a partidului a fost confirmată de practică. S-a demonstrat concret faptul că ele corespund evoluției neîntrerupte, multilaterale a patriei noastre.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

România liberă

ORGANUL SFATURILOR POPULARE DIN REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMÂNIA

Anul XXVI — nr. 7 255

Vineri 16 februarie 1968

6 pagini 30 bani

LUCRĂRILE CELEI DE-A IX-A SESIUNI, EXTRAORDINARA, A MARII ADUNĂRI NAȚIONALE

EXPUNEREA TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU

cu privire la îmbunătățirea organizării administrative a teritoriului Republicii Socialiste România

1968 Pe baza expunerii prezentate de către tovarășul Nicolae Ceaușescu, Marea Adunare Națională, întrunită în sesiune extraordinară, a hotărît să se treacă la îmbunătățirea organizării administrative a teritoriului României. Măsurile aplicate în acest sens decurg din noul stadiu atins în dezvoltarea sa socialistă de către țara noastră, stadiu care reclamă o mai mare apropiere între unitățile teritoriale ale țării, înlăturarea unor verigi care deveniseră inutile, o accentuare a procesului de lărgire a atribuțiilor și competențelor organelor locale județene, municipale, orășenești și comunale în rezolvarea problemelor privind dezvoltarea industriei, agriculturii, vieții sociale, culturii pe teritoriul lor. Noua împărțire administrativ-teritorială a țării, așa cum a arătat practica, aduce o contribuție de cea mai mare însemnătate la dezvoltarea unor localități și județe, în trecut rămase în urmă, ridicarea economică și culturală a acestora.

Ai 20 000 000-lea locuitor al patriei noastre

În același an, un eveniment notabil — la Palatul Consiliului de Stat a fost primit cu onorurile cuvenite cel de-al 20 000 000-lea locuitor al patriei noastre.

1969 În capitala țării noastre s-au desfășurat lucrările celui de-al X-lea Congres al Partidului Comunist Român. Programul stabilit de Congresul al X-lea îmbrățișează toate sectoarele și laturile dezvoltării economico-sociale a țării; obiectivele și sarcinile sale fundamentale sînt dezvoltarea și modernizarea bazei tehnico-materiale, aplicarea largă a cuceririlor științei și tehnicii contemporane, perfecționarea relațiilor de producție, a vieții sociale și de stat, adîncirea democrației, creșterea bunăstării materiale și spirituale a poporului, ridicarea conștiinței socialiste a maselor — în vederea făuririi societății socialiste multilateral dezvoltate. Prin hotărîrile adoptate, prin spiritul nou pe care l-a promovat, prin vastele orizonturi deschise patriei noastre socialiste, acest Congres jubiliar se înscrie ca unul din cele mai importante momente din întreaga istorie semicentenară a partidului.

Sub semnul deplinei încrederi a întregului popor în politica partidului, într-o atmosferă de puternică însuflețire, ieri a avut loc

DESCHIDEREA CONGRESULUI AL X-LEA AL PARTIDULUI COMUNIST ROMAN

Cuvîntul de deschidere rostit de tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU

„Avem încrederea nestrămutată — a spus tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, — că gloriosul nostru partid, călit în lupte revoluționare de aproape o jumătate de secol și care de un sfert de veac conduce destinele acestui popor, se va dovedi și în viitor la înălțimea încrederii întregii națiuni, va ști să conducă cu deplin succes măreața operă de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate în România!"

RAPORTUL C.C. AL P.C.R.
PREZENTAT DE TOVARĂȘUL NICOLAE CEAUȘESCU

cu privire la activitatea P.C.R. în perioada dintre Congresul al IX-lea și Congresul al X-lea și sarcinile de viitor ale partidului

I

BILANȚUL MARILOR ÎNFĂPTUIRI ALE POPORULUI ROMÂN, CONDUS DE PARTID, PE DRUMUL CONSTRUCȚIEI SOCIALISMULUI

TOVARĂȘUL NICOLAE CEAUȘESCU ÎN MIJLOCUL CETĂȚENILOR DIN ZONELE CALAMITATE DE INUNDAȚII

Mai 1970 Asupra teritoriului românesc s-au abătut revărsări de o amploare și de o sălbăticie cum nu s-a mai pomenit în întreaga noastră istorie. În aceste împrejurări grele, secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, s-a aflat încă din primele zile ale cataclismului în mijlocul celor care au avut de suferit de pe urma calamităților, indicînd măsuri energice la fața locului pentru limitarea pagubelor produse de inundații, pentru refacerea a tot ceea ce a fost distrus. Acum, la sfîrșitul acestui an, putem măsura cu adevărat munca eroică depusă de întregul popor condus de partid pentru înlăturarea urmărilor calamităților. Faptul că toate unitățile lucrează la întreaga capacitate, că s-au ridicat, într-un termen scurt, cu ajutorul statului nostru socialist, mii și mii de locuințe noi pentru familiile sinistrate, exprimă voința de neînvins a poporului nostru, aflat pe drumul construcției socialiste multilaterale a patriei. „Putem spune — a arătat tovarășul Nicolae Ceaușescu — că în aceste împrejurări grele s-a afirmat încă o dată forța de granit a societății noastre socialiste".

România liberă

ORGANUL CONSILIULUI NAȚIONAL AL FRONTULUI UNITĂȚII SOCIALISTE

VIZITA TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU ÎN JUDEȚELE BUZĂU, VRANCEA, VASLUI ȘI IAȘI

Vom memora faptele acestor zile

PRIMĂVARĂ DRAMATICĂ, PRIMĂVARĂ EROICĂ

• INSULA MARE A BRĂILEI — Zeci mii de oameni veghează • DEVA — Au fost luate necesare măsuri de evacuare din calea apelor Mureșului • TÎRNĂVENI — Apele bat în retragere • În pagina a 4-a — cotele tuturor riurilor principale

Tovarășul Ion Gheorghe Maurer a primit pe noul ambasador

HOTĂRÎREA

Comitetului Central al Partidului Comunist Român, a Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România și a Consiliului Național al Frontului Unității Socialiste, privind unele măsuri de ajutorare a populației și a cooperativelor agricole de producție care au avut de suferit din cauza calamităților naturale din luna mai 1970

Pentru refacerea întreprinderilor distruse, pentru redarea rodniciei pămîntului, pentru ridicarea noilor cămine ale familiilor sinistrate, hotărîtoare au fost sprijinul partidului și al statului, munca eroică a întregului popor.

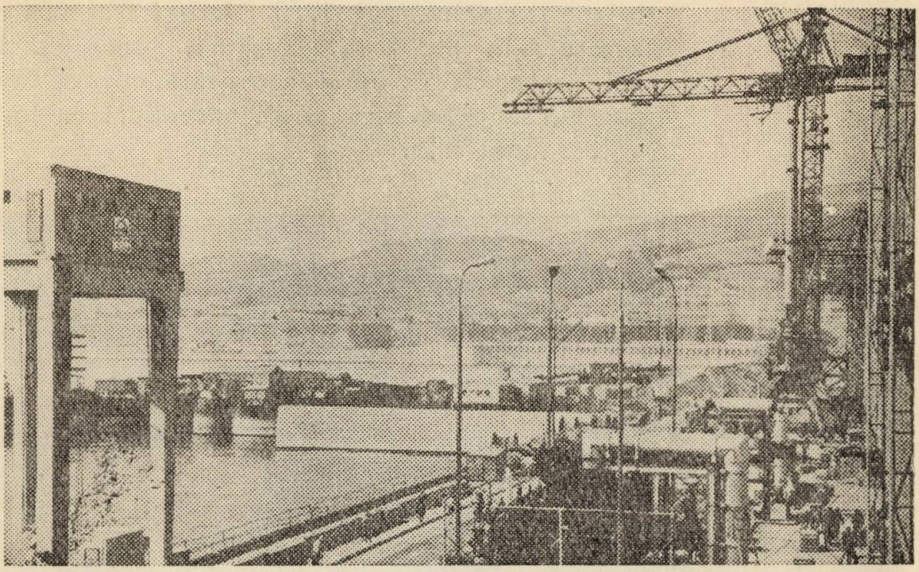

Excepțional de bogată în evenimente, cronica anului 1970... La loc de frunte, ea consemnează efortul încununat de succes al întregului nostru popor de a înlătura într-un timp cît mai scurt urmele dureroase lăsate de inundații, de a asigura, cu sporite energii, îndeplinirea planurilor grandioase stabilite de Congresul al X-lea.

1970 este anul în care economia noastră națională s-a îmbogățit cu obiective de mare anvergură — hidrocentrala de la Porțile de Fier, dată în funcțiune cu o mare parte din potențialul său, podul de la Giurgeni — Vadul Oii, care stabilește o punte trainică de legătură între cele două maluri ale bătrînului Danubiu și multe altele. An de

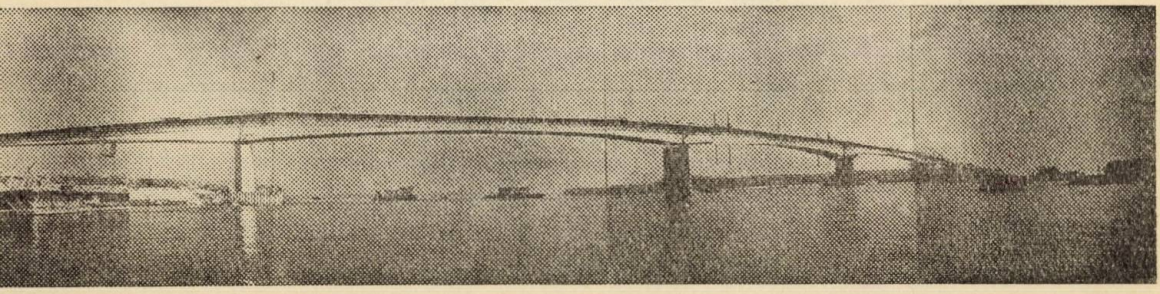

bilanț al cincinalului, 1970 a înregistrat încheierea acestuia în numeroase ramuri, județe și intreprinderi cu cîteva luni mai devreme, ceea ce a permis patriei să primească, peste prevederi, importante valori materiale.

Acest an a reprezentat totodată un moment de maximă și plenară afirmare a țării noastre, a politicii sale promovată cu înțelepciune și consecvență de partid pe arena internațională. Vizitele întreprinse de tovarășul Nicolae Ceaușescu într-o serie de țări, prezența la ședința jubiliară a O.N.U. a șefului statului român, cuvîntarea rostită în fața acestui for internațional, care a avut un puternic ecou și o largă aprobare în opinia publică mondială, vizitele efectuate de o serie de șefi de state în țara noastră au subliniat cu pregnanță prestigiul și autoritatea de care se bucură România socialistă, țară liberă, suverană și independentă, forță dinamică, activă în promovarea unei politici de pace și de cooperare între toate popoarele lumii.

Conf. univ. dr. GHEORGHE CREȚOIU

LA HOTARUL ÎNTRE DOUĂ CINCINALE

Iată-ne iarăși în fața trecerii într-un nou an cu tot ceea ce are acesta pe planul speranțelor, al năzuințelor colective și personale. O dată cu terminarea lui 1970 și intrarea în 1971, însă, nu realizăm o simplă schimbare calendaristică în „lunga timpului bătaie", nu încheiem pur și simplu un an intrînd într-unul nou, ci încheiem totodată și o perioadă importantă, cincinalul 1966—1970 și pășim la realizarea sarcinilor unui nou cincinal, 1971—1975, ambele reprezentînd etape de mare însemnătate în procesul de edificare a societății socialiste multilateral dezvoltate pe pămîntul românesc.

Cu acest prilej facem bilanțul realizărilor obținute de poporul nostru sub conducerea fermă și clarvăzătoare a partidului, în dezvoltarea economiei, culturii, a întregii societăți românești. Faptul, semnificativ în sine, constituie un puternic impuls, un stimulent moral la începutul unei noi etape în care pășim, pentru noi eforturi în procesul complex pe care-l reprezintă înaintarea țării pe drumul progresului și civilizației socialiste.

Acest bilanț reflectă, fără îndoială, o realitate economică și socială mai bogată, o economie mai solidă, un nivel mai înalt al forțelor productive, în care munca poporului din perioada respectivă nu numai că adaugă noi elemente la realizările anterioare, ci și le potențează pe acestea, astfel încît premisele progresului sporesc în proporții și mai mari. Cu alte cuvinte, trecerea în revistă a realizărilor obținute în munca noastră, cifrele și comparațiile pe care aceste bilanțuri, în mod necesar, le implică nu constituie un scop în sine, nu au menirea de a fi numai un prilej de reconfortare și cu atît mai puțin de automulțumire ; ele dau măsura conștiinței de sine a națiunii, servesc pentru marcarea clară a drumului străbătut, a devenirii ei social-istorice și pentru desprinderea unor concluzii, a unor învățăminte

care fertilizează gîndirea și acțiunea practică a prezentului și viitorului.

Utilitatea unor asemenea retrospective și învățăminte este mai mult decît evidentă. Căci păşind într-un an nou și, cu aceasta, într-un deceniu nou, trecem la realizarea programului stabilit de Congresul al X-lea al partidului prin Directivele cu privire la dezvoltarea economico-socială a României pe anii 1971—1975 și liniile directoare ale acestei dezvoltări pe perioada 1976—1980 ; acestea, împreună cu documentele adoptate ulterior de Comitetul Central al partidului reprezintă un program amplu, mobilizator și realist, ale cărui obiective îmbrățișează existența materială și spirituală a națiunii române sub toate aspectele ei majore, prefigurînd înfățișarea țării noastre în noua etapă de dezvoltare socialistă.

Ce reprezintă, așadar, economia românească la sfîrșitul acestui deceniu și cincinal și ce urmează să devină ea în anii care vin ?

Desigur că în anii care au trecut am avut de făcut eforturi mari, am întîmpinat și greutăți ; sînt încă vii în memoria noastră zilele din primăvara acestui an, cînd am avut de luptat cu furia stihiilor dezlănțuite ale naturii ; avem încă și deficiențe cu care luptăm și pe care le înlăturăm în procesul perfecționării întregii noastre activități.

Ceea ce caracterizează construcția noastră economică în acești ani este, însă, înaintarea consecventă pe drumul socialismului, ritmul ridicat al creșterii economice, în primul rînd al ramurii conducătoare a economiei — industria.

Realizările obținute în anii actualului cincinal continuă, consolidează și lărgesc pe cele obținute în anii anteriori, permițînd dezvoltarea cu pași mai mari, amplificarea continuă a potențialului economic al țării. În patru ani ai actualului cincinal, 1966—1969, venitul național a crescut cu 36 la sută, înregistrînd un ritm mediu anual de 8 la sută, iar producția industrială cu 11,9 la sută, depășindu-se astfel limita superioară a ritmului mediu planificat pentru întreaga perioadă cincinală.

Cu fiecare an al înaintării noastre pe drumul socialismului se afirmă cu deosebită pregnanță creșterea viguroasă și potențialul tot mai înalt al industriei noastre, ca urmare a politicii consecvente și ferme

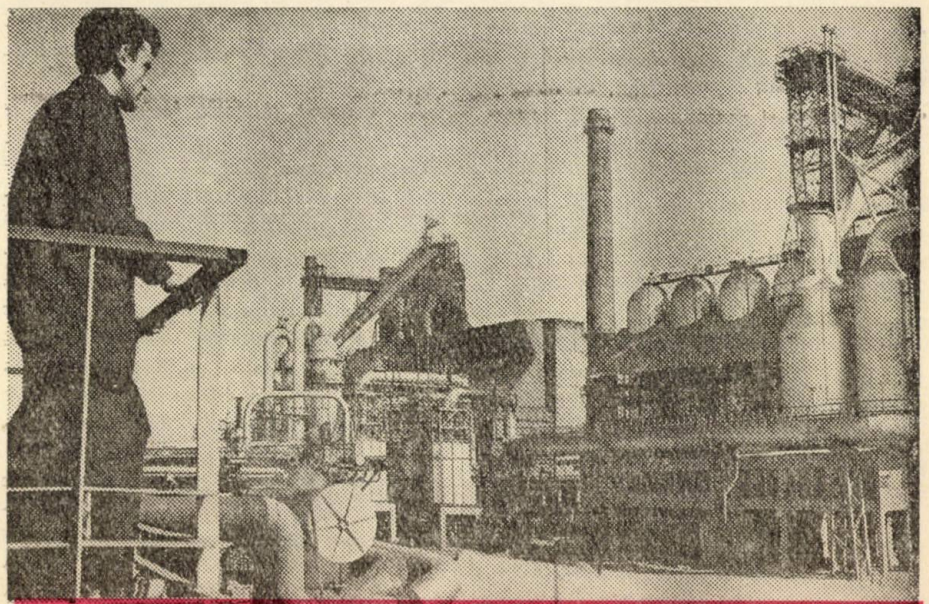

Un aspect de la Combinatul siderurgic Galați

a partidului de industrializare socialistă a țării, contribuția hotărîtoare pe care ea o aduce la valorificarea resurselor materiale și a capacităților creatoare ale oamenilor muncii. Expresia sintetică a acestui potențial o constituie faptul că producția globală planificată a se realiza în 1970 depășește sensibil producția obținută de industrie în întreaga perioadă 1951—1956. În ciuda unor greutăți întîmpinate în această ramură, mai ales ca urmare a inundațiilor catastrofale din primăvara acestui an, prevederile planului cincinal se realizează în bune condițiuni ; la unele produse nivelul prevăzut pentru anul 1970 a fost atins încă la sfîrșitul anului trecut.

Marea intensitate a transformărilor social-economice care au avut loc în anii socialismului, ritmul rapid al dezvoltării în condițiile noilor relații de producție — caracteristici care au continuat și s-au întărit în anii actualului cincinal — au fost factorii care au condensat timpul, situîndu-ne în rîndul țărilor care realizează, an de an, planuri vaste, atît în domeniul dezvoltării economice, cît și al asigurării unor condiții tot mai bune de viață. Este cunoscut că dacă industria noastră s-ar fi dezvoltat în ritmurile antebelice, ar fi fost necesară o durată de timp de 3—4 ori mai mare pentru a obține creșterea producției industriale din anii dezvoltării planificate, ceea ce înseamnă că nivelul de astăzi ar fi fost atins abia către anul 2000.

Datorită acestor ritmuri, producția industrială a României se dublează în aproximativ cinci ani, în timp ce aceeași creștere s-a obținut în țări cu o economie avansată în 15—20 de ani. Creșterea medie anuală de 11,9% înregistrată în anii 1966—1969 de industria noastră devansează de aproape două ori ritmul mediu realizat în anii 1966—1968 pe plan mondial și de aproape 2,5 ori pe cel obținut de țările capitaliste dezvoltate.

România a intrat astfel în rîndul țărilor cu economia cea mai dinamică din lume, cu o industrie în continuu proces de diversificare și de modernizare, capabilă să o propulseze mai departe pe traiectoriile progresului tehnico-științific contemporan.

Acest dinamism va continua și în anii următorului plan cincinal. Menținerea dinamismului nostru economic nu este legată numai de faptul că în procesul elaborării planului cincinal au fost puse în valoare noi posibilități care permit depășirea prevederilor inițiale ale dezvoltării industriale, ci și pentru că aceste prevederi reprezintă, prin prisma valorilor absolute, cantitativ și calitativ, un important progres în raport cu situația din cincinalele precedente. Astfel, dacă în 1965 un procent de creștere a producției industriale reprezintă o valoare de 1,7 miliarde lei, în 1970 „greutatea" lui va ajunge la 2,7 miliarde lei, iar în 1975 la peste 4,7 miliarde lei.

Sînt edificatoare în acest sens și valorile unui procent de creștere a producției la o serie de produse principale ale industriei noastre :

ECHIVALENTUL UNUI PROCENT DE CREȘTERE A PRODUCȚIEI LA UNELE PRODUSE

Produse	1965/1960	1970/1965	1975/1970	Creșterea în 1975 față de 1970
— energie electrică	76,7 mil Kwh	180 mil Kwh	370,9 mil Kwh	206%
— cărbune	82,8 mii tone	115—125 mii tone	254,0 mii tone	203%
— oțel	18,2 mii tone	32,8 mii tone	65,6 mii tone	200%
— îngrășăminte chimice	710 tone	3430 tone	90 084 tone	26 ori
— tricotaje	132 mii buc.	776 mii buc.	1 489 mii buc	192%

Pentru caracterizarea nivelului atins în dezvoltarea industrială nu sînt însă suficiente ritmurile și creșterile absolute de la o perioadă la alta, ci și analiza potențialului absolut, a nivelului producției în comparație cu populația țării, cu alte cuvinte a producției pe locuitor. Acest indicator sintetic de o deosebită însemnătate și semnificație dă posibilitatea stabilirii atît a progreselor înregistrate față de trecut, cît și a poziției față de alte țări a eforturilor ce trebuie făcute în continuare pentru lichidarea decalajului moștenit de la capitalism. Rezultatele obținute în anii actualului cincinal au marcat și din acest punct de vedere, progrese evidente, așa cum arată evoluția producției pe locuitor la unele produse industriale în 1969 față de 1965. (vezi tabelul de mai jos).

	U.M.	1965	1969
— oțel	kg	180	275
— cărbune extras	kg	635	951
— energie electrică	Kwh	905	1 537
— îngrășăminte chimice (100% substanță activă)	kg	15	36
— materiale plastice și rășini sintetice	kg	3,9	6,8
— fibre și fire chimice	kg	1,1	2,8
— ciment	kg	284	373
— țesături	mp	22,6	28
— încălțăminte	perechi	2,2	3,1

În judecarea acestor cifre trebuie ținut seama de faptul că mărirea respectivă a producției industriale pe locuitor față de 1965 a fost obținută în condițiile în care, în 1969, sporul natural al populației a fost de 2,3 ori mai mare, ca urmare a creșterii natalității.

Datorită ritmurilor rapide de dezvoltare economică, cu fiecare an se reduce decalajul de la care am pornit față de țările cu economie dezvoltată. Astfel, în timp ce în 1950 producția de energie electrică pe locuitor a României reprezenta 16,4% din nivelul celor șase țări care fac parte din Piața Comună, în 1968 producția noastră atinsese peste 53% din nivelul respectiv. Dacă în 1950 produceam de circa șapte ori mai puțină energie electrică decît Franța și R.F.G. și de 11 ori decît Anglia, iar la otel decalajul era de 6—17 ori mai mare, astăzi diferența între producția pe locuitor a țării noastre și cea obținută în țările capitaliste dezvoltate s-a redus la mai puțin de 1,5—5 ori. Așa cum prevăd Directivele Congresului al X-lea al partidului, dezvoltarea economică în deceniul următor va trebui să asigure reducerea treptată a decalajului față de țările cu o economie avansată, apropierea de nivelul lor de dezvoltare, atît din punct de vedere al producției, productivității muncii și venitului național pe locuitor, cît și din punct de vedere al nivelului de trai al populației. Dacă vom compara prevederile Congresului pentru 1971—1975 cu datele corespunzătoare pentru Franța, de exemplu, vom observa că nivelele planificate pentru România în 1975 vor reprezenta la energie electrică 111%, la oțel 118%, la îngrășăminte chimice 127% iar la ciment 119% față de actualul nivel al Franței.

O particularitate importantă a dezvoltării forțelor de producție moderne, de care partidul nostru ține seama este caracterul complex și dinamic al structurii economice. Concepția unitară și de lungă perspectivă — caracteristică de bază a politicii P.C.R. de industrializare a țării, — își găsește reflectarea și în orientările principale cu privire la structura economiei naționale pe ramurile de bază, la structura industriei pe ramuri, subramuri și pe grupe de produse, ținînd seama de cerințele progresului tehnico-științific, de experiența, nevoile și posibilitățile economiei noastre, de tendințele pe plan mondial.

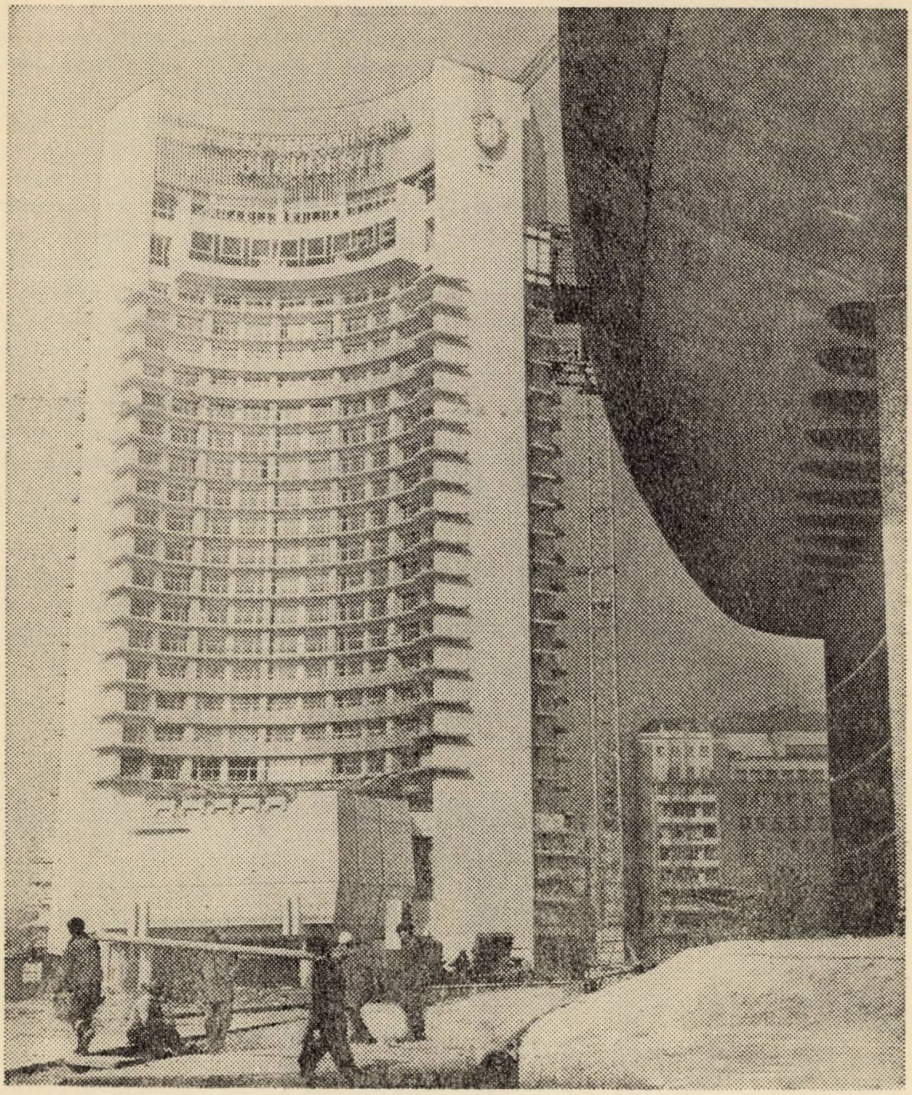

Şantierul hotelului internaţional şi al Teatrului Naţional din plin centrul Capitalei

Aşa cum a subliniat tovarăşul Nicolae Ceauşescu la Congresul al X-lea, în anii viitorului cincinal partidul va continua neabătut linia perfecţionării structurii producţiei industriale, a dezvoltării rapide a ramurilor de bază care condiţionează înzestrarea tehnică superioară a economiei, valorificarea eficientă a resurselor naţionale.

Pe baza unor ritmuri mai rapide de creştere faţă de întreaga industrie, ramurile de bază — energia electrică, construcţiile de maşini, metalurgia şi chimia — îşi sporesc an de an ponderea în producţia industrială, accentuînd caracterul modern al industriei noastre. Astfel, dacă în 1965 aceste patru ramuri dădeau 42% din producţia industrială, în 1969 ponderea lor a ajuns la 48,2% iar în 1975 ea va fi de circa 54%.

Deosebit de semnificative și importante sînt, în același timp, mutațiile care au loc în interiorul acestor ramuri industriale prin creșterea mai rapidă a subramurilor sau produselor noi : a producției de oțeluri aliate și speciale în siderurgie, a electrotehnicii, electronicii, producției de mașini-unelte și a mecanicii fine — în industria constructoare de mașini, a petrochimiei — în industria chimică etc. Totodată, stadiul actual al industrializării creează premise pentru o dezvoltare mai echilibrată a industriei mijloacelor de producție și a producției bunurilor de consum, pentru creșterea mai susținută a produselor alimentare, a produselor de îmbrăcăminte și mai ales a bunurilor de uz îndelungat.

Făurirea unei economii moderne presupune dezvoltarea continuă, — alături de industrie ca ramură conducătoare, — a agriculturii, care, în condițiile țării noastre, are condiții foarte favorabile pentru a obține recolte tot mai mari. Relațiile socialiste de producție făurite în agricultură creează largi posibilități pentru dezvoltarea rapidă a forțelor de producție și pentru sporirea continuă a producției, astfel încît să fie satisfăcute cerințele mereu mai mari ale societății.

Ca urmare a eforturilor făcute de stat pentru dezvoltarea bazei tehnico-materiale a acestei ramuri, atît în perioada cooperativizării, cît și după aceea, producția agricolă a crescut, ajungînd să reprezinte la cereale, de exemplu, o medie de 12 121,5 mii tone în anii 1965—1969 față de 8 015,7 mii tone în anii 1934—38. Deosebit de ilustrativă pentru dinamica înregistrată de producția cerealieră în anii construcției socialiste este următoarea evoluție : de la 5 149 mii tone în 1950 la 9 825 mii tone în 1960 și la 12 823 mii tone în 1969.

Apreciind rezultatele obținute în acest domeniu, Congresul al X-lea al partidului a subliniat, totodată, că ele nu sînt pe măsura posibilităților de care dispunem. Cauzele care determină randamente mai scăzute în agricultura noastră față de alte țări, variază de la o unitate agricolă la alta, dar sînt legate de insuficienta folosire a pămîntului, ca principal mijloc de producție în această ramură, de diferențele în înzestrarea tehnică, în organizarea muncii și utilizarea fondurilor de producție. De aceea, Congresul a stabilit ca sarcină și program pentru următoarea perioadă cincinală accelerarea procesului de dezvoltare intensivă a agriculturii prin folosirea mai bună a pămîntului, realizarea unui amplu program de irigații, chimizarea complexă, dotarea cu o gamă variată de tractoare și mașini agricole moderne, în vederea asigurării unor producții înalte și stabile.

Progresul agriculturii și satisfacerea necesităților crescînde ale economiei reclamă, ca o dată cu mărirea producției de cereale și alte culturi vegetale, să se ia măsuri hotărîte pentru dezvoltarea rapidă a zootehniei, pentru mărirea aportului acesteia la valorificarea condițiilor favorabile ale agriculturii și la creșterea venitului național. Cele două programe adoptate de plenara din martie a C.C. al partidului în spiritul sarcinilor trasate de Congres — programul național privind gospodărirea rațională a resurselor de apă, extinderea lucrărilor de irigații, indiguiri, desecări și combaterea eroziunii solului, pînă în 1985 și programul național privind dezvoltarea zootehniei și creșterea producției animaliere în anii 1970—1980 — sînt consacrate realizării acestor cerințe majore ale agriculturii noastre. Pentru a caracteriza amploarea acestor programe vom recurge numai la cîteva cifre deosebit de semnificative : în următorii 15—20 de ani va fi irigată o suprafață de 5—5,5 milioane ha, față de 900 mii cît vom avea la sfîrșitul anului 1970 ; iar producția de carne este prevăzută să crească de la 839 mii tone (în viu) în 1969 la 1640 mii tone în 1975 și 2203 în 1980. Elaborate cu participarea largă a unui mare număr de specialiști din inițiativa și sub îndrumarea conducerii partidului, a secretarului general personal, aceste programe se impun prin abordarea creatoare, realistă a problemelor agricul-

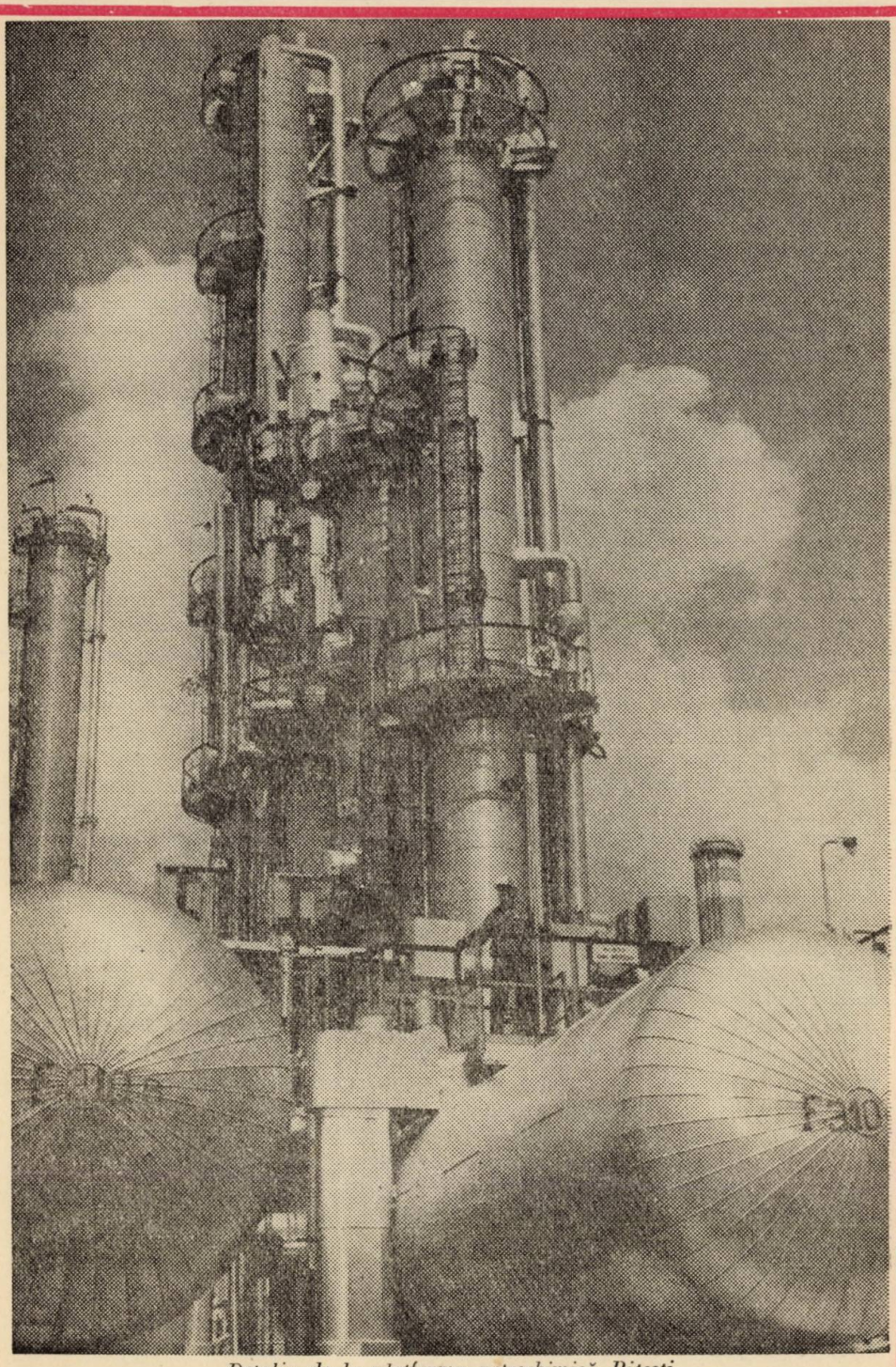

Detaliu de la platforma petrochimică Piteşti

turii românești, prin efortul de a da soluții unitare la scara întregii economii naționale, care țin seama de interdependența numeroșilor factori care condiționează dezvoltarea acestei ramuri.

Procesul de industrializare socialistă, dezvoltarea economiei în general nu se limitează numai la construirea de fabrici și uzine. Are loc și un proces continuu de dezvoltare și modernizare a orașelor patriei, apar noi orașe și centre urbane. S-au făcut investiții masive pentru îmbunătățirea condițiilor de locuit ale populației ; în perioada 1951—1969 au fost date în folosință peste 627 000 de apartamente. În anii 1971—1975 se vor construi și da în folosință încă circa 500 mii de apartamente. Se lărgesc activitățile cu caracter industrial în agricultură, schimbîndu-se continuu caracterul muncii agricole ; civilizația contemporană pătrunde tot mai mult la sate.

În anii 1951—1969 au fost construite în mediul sătesc 1267 mii locuințe noi, dintre care circa trei sferturi cu 2—3 camere. Procesul de modernizare a satelor va cunoaște o accelerare continuă în anii viitori pe măsura aplicării prevederilor referitoare la sistematizarea teritoriului și a localităților rurale, cînd odată cu determinarea profilului social-economic al localităților se va asigura și o largă rețea de instituții social-culturale, menite să asigure țărănimii condiții de viață civilizată, tot mai apropiate de cele caracteristice localităților urbane.

În strînsă legătură cu dezvoltarea economiei și creșterii venitului național sporesc și veniturile populației. În perioada 1950—1969, salariul real a sporit de 2,5 ori ; ca urmare a aplicării noului sistem de salarizare în toate ramurile de activitate, în 1970 salariații dispun de venituri suplimentare de peste 12 miliarde de lei. Cresc veniturile bănești ale țărănimii care, în 1969, erau cu peste 17% mai mari decît în 1962. Directivele Congresului al X-lea prevăd pentru 1971—1975 o creștere cu 30—35% a fondului de salarii, cu 16—20% a salariului real și cu 15—20% a veniturilor reale ale țărănimii provenite din producția agricolă.

Nivelul de trai crește nu numai pe seama veniturilor directe, ci și a fondurilor sociale de consum, a cheltuielilor făcute din bugetul de stat pentru dezvoltarea științei, culturii, învățămîntului, pentru ocrotirea sănătății, care calculate pe locuitor s-au mărit de la circa 210 lei în 1950 la 1678 lei în 1969. Grija partidului și statului pentru condițiile de trai ale populației și-a găsit o ilustrare grăitoare și în ajutorul masiv acordat familiilor lovite de calamitățile naturale din primăvara acestui an. Fără a afecta programul construcțiilor de locuințe prevăzut inițial pentru 1970, în localitățile sinistrate se vor construi în acest an 5000 de apartamente.

Desigur că aceste cifre nu epuizează toate aspectele, multiple, care caracterizează activitatea partidului și statului pentru a asigura o viață demnă și prosperitate pentru toți cetățenii patriei. Din întreaga experiență a țării noastre și pe plan mondial rezultă că progresele obținute în ridicarea nivelului de trai sînt în strînsă legătură cu nivelul dezvoltării economice. De aceea, partidul nostru pune în centrul preocupărilor sale dezvoltarea mai departe a forțelor de producție, a bazei tehnice materiale, pe temelia cărora se ridică potențialul economic și productivitatea muncii sociale și se asigură condiții tot mai bune de viață. Aceasta nu este posibilă fără a efectua investiții mari, fără a asigura o corelație corespunzătoare între fondul de acumulare și consum, care să țină seama de cerințele împletirii armonioase a intereselor imediate și de perspectivă ale societății noastre.

Rezultatele dobîndite pînă acum, politica clarvăzătoare, marxist-leninistă a partidului și munca plină de abnegație creatoare, a poporului, dau încredere în noi victorii pe drumul făuririi societății socialiste multilateral dezvoltate, al progresului și civilizației, al trecerii la comunism.

ASALT ASUPRA IMPOSIBILULUI

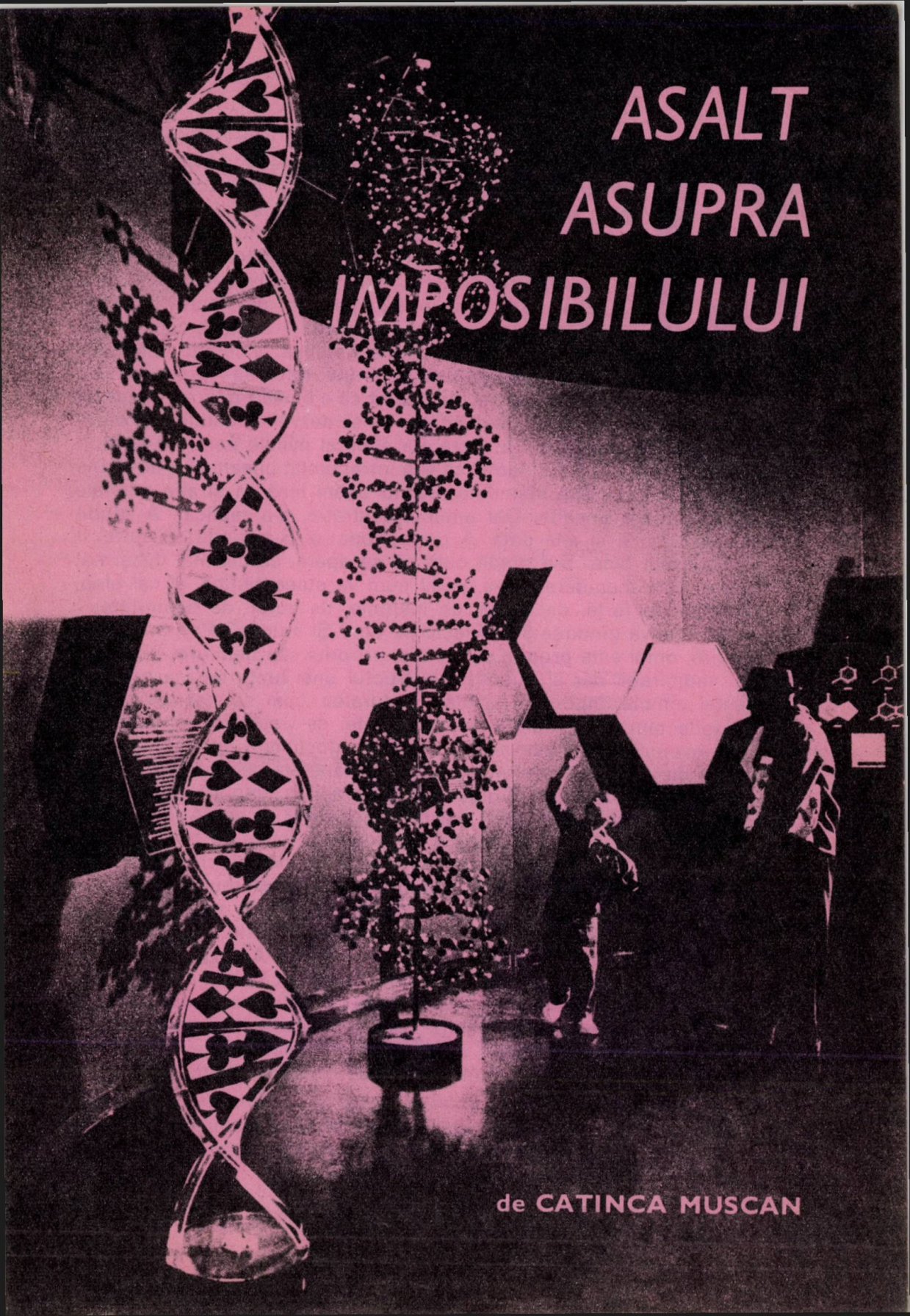

de CATINCA MUSCAN

Adeseori, omul s-a întrebat «de unde vine?», «încotro se îndreaptă?». Iar la capătul unor milenii, privind drumul parcurs de el, încearcă să-şi explice «miracolul» dominaţiei sale într-o lume cu mult mai bine înzestrată fizic... În cadrul unui congres internaţional din acest an, sute de savanţi au adus concluziile meditaţiilor şi cercetărilor lor în *definirea* Omului. Priviţi-l — invita un anatomist — ceea ce-l deosebeşte pe om de toate celelalte mamifere este staţiunea sa bipedă — această construcţie pe verticală, ciudată, căci e instabilă. O construcţie nelogică, într-adevăr, căci fiecare pas al omului riscă să-l prăbuşească. Îi ameninţă echilibrul. Dar tocmai faptul că e biped i-a lărgit orizontul privirii, i-a dat creierului posibilitatea să se dezvolte calitativ, i-a oferit libertatea de gîndire şi, totodată, i-a eliberat mîinile pentru a-şi făuri unelte. Sigur, s-a spus, faptul că el a întrebuinţat unealta, l-a desprins din regnul celorlalte mamifere. Să nu uităm însă că şi alte animale întrebuinţează unealta. Dar omul a păstrat-o, s-a replicat. A gîndit să-i servească şi altă dată. A perfecţionat-o. S-a gîndit că astfel îl va sluji mai bine. S-a gîndit cum să se apere, el, cel mai dezarmat dintre toate mamiferele, s-a gîndit cum va putea cîştiga, el cel slab, recordul de forţă, de viteză, de înălţime, de curaj, de demnitate.

Nu cumva gîndirea îl defineşte pe om? Şi munca? Prin muncă şi gîndire, omul este propria sa creaţie, propriul său demiurg. Viaţa sa, un «admirabil dar al cunoaşterii, fructul unei lupte tenace a inteligenţei umane împotriva fatalităţii naturale», cum spunea un savant Să reflectăm fie şi numai asupra duratei de viaţă. Să consemnăm, ca o exemplificare, cîteva cifre (dintr-un document francez). Durata medie de viaţă în timpul supremaţiei romane era de 18 ani; în timpul lui Ludovic al XI-lea al Franţei, de 29 de ani; în timpul lui Napoleon, de 40 de ani; iar la începutul acestui secol, de 46 de ani. Astăzi durata medie de viaţă este la bărbaţi de 68 de ani, la femei de 74 de ani. Să nu uităm că asemenea calcule nu privesc un individ, ci o populaţie. Nu înseamnă că oamenii în timpul imperiului roman mureau la 18 ani, ci că se înregistra un mare procent de mortalitate printre copii şi tineri. În timpul revoluţiei franceze, de pildă, statistic, din doi copii, murea unul înainte să atingă vîrsta majoratului. Astăzi, mortalitatea infantilă este doar de 2%. Or, aceasta înseamnă că omul a reuşit, prin cunoaştere să stăpînească, între altele, o serie de maladii. Viaţa, longevitatea ei, o datorăm ştiinţei, neostenitei sale cercetări şi dominări asupra ineluctabilului, o datorăm victoriilor succesive smulse ignoranţei, prin asaltul permanent asupra imposibilului.

În spaţiul scurt pe care-l avem la dispoziţie, măsurat în cîteva pagini de almanah, nu vom putea vizita întregul «front» al ştiinţei contemporane. Doar cîteva «posturi» ale acestei pasionante aventuri, doar cîteva popasuri între cei ce doresc «imposibilul».

REVOLUȚIA ÎN ȘTIINȚĂ

- CÎND SE SCHIMBĂ «TOTUL», CÎT SE SCHIMBĂ, SAU CÎT RĂMÎNE DIN VECHIUL MODEL?
- UZINELE, CĂRUȚELE, PODURILE, CASELE PLEDEAZĂ PENTRU LEGILE MECANICII
- CINE ESTE PENTRU MAX PLANK?
- ȘTIINȚA DĂ ÎNTOTDEAUNA RĂSPUNSURI... PROVIZORII
- CE ÎNSEAMNĂ «O TEORIE MAI BUNĂ»?

Convorbire cu acad. Gr. MOISIL

— Vorbim astăzi mereu de revoluția tehnico-științifică. Se spune de pildă că o idee științifică a revoluționat, a schimbat, a răsturnat ceea ce știam, în domeniul respectiv, pînă atunci...

— Depinde de lucrurile pe care le știm. Să luăm cîteva exemple. Toți știm că corpurile cad la pămînt. Ceea ce e interesant să subliniem, și mie îmi place să subliniez aceasta, e că avioanele se ridică de pe pămînt satisfăcînd legile căderii corpurilor. Dacă atunci cînd spunem că știm că corpurile cad la pămînt, ne închipuim că am spus tot, atunci, bineînțeles, n-o să putem înțelege nimic. Nu înțeleg nici de ce un fulg se ridică în aer, nici de ce un balon se ridică și el. Nici de ce oamenii cînd stau pe lună nu cad deloc pe pămînt ci, atunci cînd un viitor cosmonaut mai învățat cu mersul pe lună își va permite să se împiedice și să cadă, nu va cădea la pămînt ci la lună. Adevărurile enunțate sub formă literară se schimbă. Se schimbă nu fiindcă legile lumii se schimbă, ci fiindcă condițiile se schimbă. Evident, întrebarea continuă să poată fi pusă. Am cunoscut legile mecanicii — așa cum ele au fost adunate de oameni, extrase din experiența lor zilnică, expuse în forma lor matematică, sistematizate într-o disciplină importantă, mecanică: Newton a arătat că aceleași legi explică mișcarea corpurilor cerești, iar milioanele de uzine, de căruțe, de poduri, de case etc. dovedesc că legile mecanicii sînt definitiv cîștigate.

— O clipă. Definitiv cîștigate, ați spus? Ce înseamnă atunci că teoria relativității a răsturnat mecanica clasică?

— Îți voi răspunde. Vezi, legea nu e atît de ușor de înțeles, dar cititorii noștri vor face un anume efort și-și vor da seama de lucrul următor. Atunci cînd eu verific o lege a mecanicii clasice, eu verific făcînd experiențe și rezultatele experienței sînt date de niște numere cu o anume aproximație. De exemplu, dacă spun că un tren intră într-o gară la orele 9 și 13 minute, aceasta nu înseamnă că el intră în gară exact la 9 și 13 minute, ci că intră între orele $9^h,12^m,57^s$ și orele $9^h13^m\ 3^s$. Diferența de 3 secunde cade sub limitele experienței. Ca atare, atunci cînd eu dau un model matematic al unui fenomen fizic și cînd spun că acest model convine lumii fizice, înțeleg că erorile sînt inferioare limitelor experienței. Dacă însă în loc să vorbesc de un tren pentru care limita experienței e de 3 secunde, vorbesc de o eclipsă solară sau lunară, pentru care limitele experienței și observației sînt mult mai restrînse, se poate ca teoria care-mi convenea să nu mai modeleze fenomenul. Atunci schimb de exemplu mecanica clasică cu mecanica relativistă. Aceasta nu înseamnă însă că am renunțat la mecanica clasică.

E greu de expus ceea ce urmează. Voi cere încă un mic efort cititorilor. Se știe că lumina se propagă cu o iuțeală de 300 000 km/s. Pe de o parte, iuțeala de propagare a luminii intră în toate formulele teoriei relativității. Această formulă se reduce la formulele mecanicii newtoniene, atunci cînd pre-

supun iuțeala luminii infinite. Acum putem filozofa. Pentru a ne da seama că în același timp trecînd de la modelul newtonian la modelul einsteinian, s-a schimbat ceva, dar nu am renunțat la vechiul model. În acest proces constă progresul cunoașterii noastre asupra lumii fizice, atunci cînd are loc o mare răsturnare științifică, și vedem că o astfel de răsturnare nu ne face să renunțăm la teoria întrebuințată mai înainte ci să o considerăm ca un caz particular al teoriei mai noi.

— *Dar mecanica cuantică?*

— S-a întîmplat ceva asemănător. Mecanica cuantică a lui Plank intervine în mecanica clasică, iar mecanica clasică se obține din mecanica cuantică, atunci cînd această constantă a lui Plank este nulă.

— *Puteți să susțineți că acest proces expus de dv. este întotdeauna de același tip?*

— Nu. Procesul expus mai sus e specific pentru disciplinele matematizate. Eu nu am făcut decît să descriu un proces care intervine atunci cînd expresia «ceea ce știu» înseamnă o anume teorie privind lumea fizică. Să nu uităm că sînt cazuri mult mai simple. De exemplu atunci cînd «ceea ce știu» înseamnă o caracterizare numerică a unei mărimi fizice. De exemplu, se știe că toate corpurile se dilată cînd sînt încălzite — există un număr specific pentru fiecare corp numit coeficientul de dilatație. Acesta nu este găsit ca rezultat al unei experiențe. Experiența îmi dă — să zic — două zecimale exacte, mai tîrziu un alt experimentator, utilizînd idei mai ingenioase, poate obține trei zecimale exacte, un altul va obține patru ș.a.m.d. Valoarea exactă a coeficientului de dilatație nu e numărul 3,22 sau 3,234 sau 3,2234 ci e rînd pe rînd fiecare din aceste numere, căci rezultatul e însoțit de nuanța erorii experimentale.

— *Dar ceea ce sperie, dacă vreți, comoditatea oamenilor este nu faptul că se adaugă o precizare unei probleme, ci faptul că știința nu este «stabilă», nu dă răspunsuri definitive, ci provizorii. Abia ne-am învățat cu ceva, să spunem, cu atomul lui Democrit, atomul cea mai mică unitate. Vine știința și ne spune că atomul nu este cea mai mică unitate. Apoi că particulele elementare nu sînt deloc elementare ș.a.m.d. Și omul nu e deloc liniștit. Mereu intervine ceva care este altceva sau altcum decît învățase bunicul și astăzi el însuși în urmă cu abia cîțiva ani.*

— Fără îndoială. Să nu uităm că dacă ipotezele sînt absolut necesare vieții științifice, nu ele constituie știința. Știința e constituită din teorii și rezultate experimentale. Rolul ipotezelor e deosebit de mare, deoarece ele ne fac ca modelul matematic teoretic să fie accesibil, să poată fi memorat, să poată fi aplicat, să poată ridica probleme și da *răspunsuri provizorii*, adică sugestii pentru experiență. Dar nu în ipoteze cum spuneam constă ceea ce constituie știința. Omul de știință trebuie să se învețe *să renunțe* cu ușurință la o ipoteză, atunci cînd o altă ipoteză conduce la o teorie mai bună sau la o înțelegere mai ușoară.

— *Ce înseamnă teorie mai bună? De unde știm că e mai bună?*

— E *mai* bună atunci cînd explică toate fenomenele explicate de prima și alte cîteva rămase neexplicate sau cînd întrunește într-o sinteză unică mai multe teorii ce păreau fără legătură între ele. Nu pot să uit că uneori se spune despre o teorie că e mai bună decît alta pentru simplul fapt că dă o impresie estetică de unitate și de profunzime mai mare decît cealaltă teorie, fără ca prin aceasta să explice mai puține fenomene experimentale.

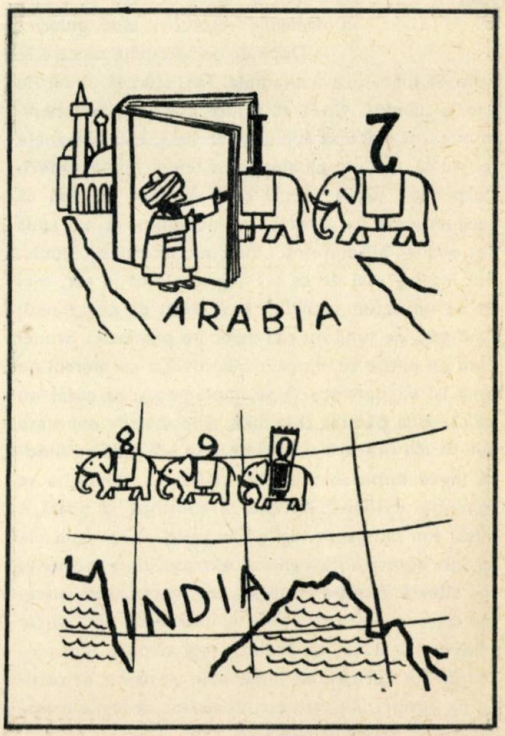

Imagini din istoria matematicii

CANCERUL— UN VIRUS PENTRU EȘAFOD

- **UNUL DIN TREI BOLNAVI ESTE VINDECAT. ÎN CURÎND PROPORȚIA VA FI UNUL IN DOI.**
- **ATENȚIE LA PISICA DVS!**
- **TUTUNUL — UNUL DINTRE FACTORII FAVORIZANȚI.**

Cancerul continuă să fie marea noastră spaimă. Progresele semnalate în lupta contra acestui «flagel al secolului» ni se par mult prea lente. Ne întrebăm uneori dacă în general se fac progrese. Cînd și cînd, apar în ziare titluri de-o șchioapă: «A fost descoperit un virus cancerigen». Explozie de bucurie. Deci, în curînd — cît de curînd? — se va găsi formula unui vaccin, a unei substanțe injectabile sau în pilule care ne va feri de cancer ca de vărsat de vînt sau îl va face inofensiv ca un guturai. Dincolo de titlu însă bucuria se topește. Vom afla că virusul respectiv provoacă doar un anumit tip de cancer — în vreme ce ne pîndesc atîtea! — și că, de fapt, experiențele sînt în curs... La punctul final al articolului, decepția devine totală. Da, cancerul continuă să fie marea noastră spaimă.

Dar e bine să știm că oamenii de știință contrazic energic pesimismul, neîncrederea marelui public ca și exploziile lui de entuziasm. Să vedem de ce. Ne îngăduim să spicuim dintre concluziile cele mai autorizate care s-au făcut auzite în timpul sau pe marginea congresului mondial de la Houston, marele eveniment în acest domeniu din primăvara '70, nu numai prin numărul neobișnuit de mare al participanților: peste 7 000 de cercetători și medici din 70 de țări ale lumii, dar și prin, am spune, speranțele întrevăzute.

Să nu uităm — mărturisea cineva — că datorită radioterapiei, de la cea «clasică» cu bomba de cobalt la radioterapia de energii înalte, s-a putut crește procentajul vindecărilor în unele cancere de la 5% la 30—50%, sau că la maladia lui Hogdkin — cancerul ganglionilor — cîndva socotită fatală, în răstimpul a 20 de ani s-a putut vorbi de vindecări, întîi de 5%, apoi de 15%, astăzi de 40%. Să notăm tot aci vindecarea cancerului tiroidian în proporție de 70—80%! Pe întreaga statistică a diferitelor cancere, unul din trei bolnavi este vindecat și speranțele, justificate științific, arată că se va ajunge în curînd la proporția de unul din doi bolnavi. Celor mai neîncrezători, mai pesimiști, cu toate statisticile, li s-a răspuns prin metoda reducerii la absurd: dacă s-ar ajunge să se vindece absolut toate bolile, cu excepția cancerului, evident, toată lumea va muri de cancer. Și se citează răspunsul unui reprezentant al O.M.S.-ului — că, într-o zi, se va putea măsura gradul de eficacitate al medicinii într-o țară, după procentul celor ce mor de cancer.

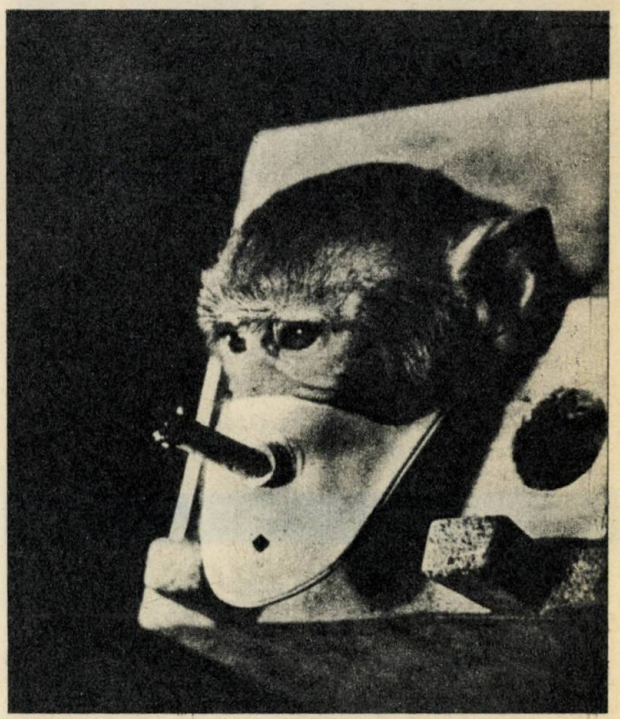

Fumînd, această maimuțică «va da explicații detaliate» științei cît și cum este de dăunător pentru sănătate și de favorabil pentru cancer fumatul!

Dar, înainte de a vorbi despre «ce provoacă boala canceroasă, ce anume o favorizează și ce

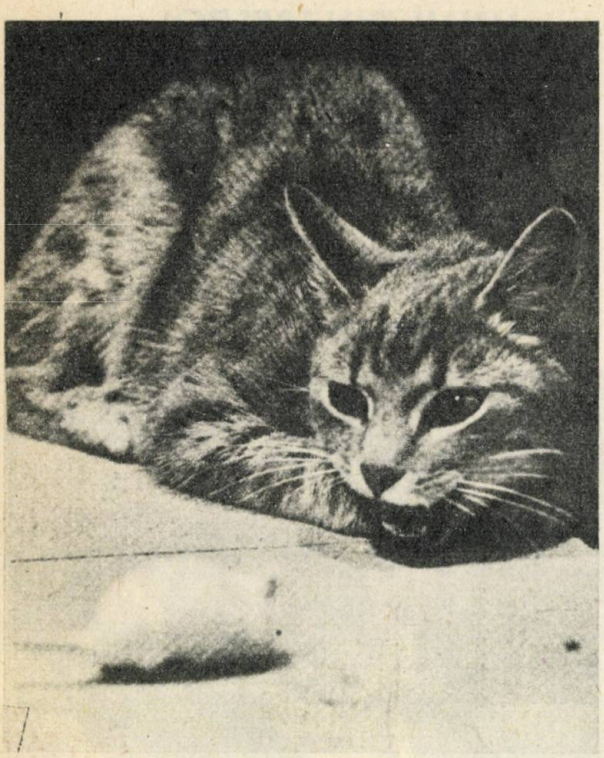

Toți șoriceii sînt purtători de un virus oncogen. Atenție deci la pisica dv.

trebuie făcut», două scurte lămuriri. Este cancerul o maladie a secolului XX? Nu, s-a răspuns. O mumie egipteană a «dezvăluit» că se murea și în timpurile străvechi de cancer osos, de pildă. Se bănuiește chiar că mulți dintre cei care cîndva mureau de bronho-pneumonie sau de gălbinare, de fapt aveau o metastază pulmonară, sau o metastază hepatică etc. O altă precizare ni se pare a fi: definiția cancerului. «O celulă malignă — explica într-un articol amplu prof. André Lwoff, laureat al Premiului Nobel, conducător al Institutului de cercetări științifice asupra cancerului, de la Villejuif — este o celulă care se divide atunci cînd ea ar trebui să stea liniștită, o celulă care părăsește locul său de reședință pentru a porni să invadeze țesuturile și organele unde n-are ce căuta și unde se multiplică. Această multiplicare antrenează formarea unei aglomerări de celule — tumorile. Aceste tumori comprimă organele, din care cauză sînt durerile atît de frecvente în această boală care este cancerul».

Cine este, sau mai corect spus, cine sînt vinovații — cei care provoacă celulele la indisciplină? Aceasta este marea întrebare. Cînd se va răspunde...

Tot prof. Lwoff scria: «Unii virologi gîndesc astăzi că celulele tuturor mamiferelor ar perpetua un material genetic viral. Activarea acestui material genetic de către diferiți factori este răspunzătoare de transformarea malignă. E o concepție care se bazează pe o serie întreagă de date experimentale, în evidență la rozătoare și, în deosebi, la șoareci. Toate rasele de șoareci sînt purtătoare de un virus oncogen (transmis «vertical» adică de la mamă la făt). În funcție de rasă, sau de diferiți factori care intervin, apariția cancerului se produce mai devreme sau mai tîrziu. S-ar putea ca această ipoteză să conțină o parte de adevăr». Așa că, atenție la pisica dv! Poate fi un transportor periculos!

Fără îndoială, fumătorii pasionați care nu se dau în vînt după pisici, — cît despre șoareci, ce să mai vorbim! — ar putea să se constituie partizani fervenți ai concepției virale. Nu le-ar servi însă. Pentru că, dacă este fără îndoială important să știm dacă «la început» a fost sau nu un virus oncogen, nu este cu nimic mai puțin important să știm că despre influența factorilor favorizanți nu există nici un dubiu. Și între acești factori — care, fie stimulează proliferarea unui țesut inițial normal, creînd o iritație cronică, fie favorizează o leziune precanceroasă etc. — se află... fumatul. În Statele Unite — spunea prof. Melvin L. Griem, directorul Institutului de tumori din Illinois, mor (în S.U.A.) anual 55 000 de oameni de cancer la plămîn sau, altfel exprimat, mor din cauza țigărilor pe care le fumează. Între factorii favorizanți se numără și excesul de alcool și dezechilibrul alimentar, și cel de vestimentație (în Tibet, de pildă, este răspîndit cancerul abdomenului. Oamenii, din cauza frigului, poartă toată ziua un fel de brăcinare peste abdomen; în unele țări este răspîndit cancerul esofagului, din cauza obiceiului de a bea ceaiuri sau alte băuturi foarte fierbinți... Favorizantă este și o atmosferă poluată, favorizant este și stress-ul (agresiunile asupra psihicului)... Dr. doc. D.I. Vasiliu ne relatează cîteva cazuri prezentate, de

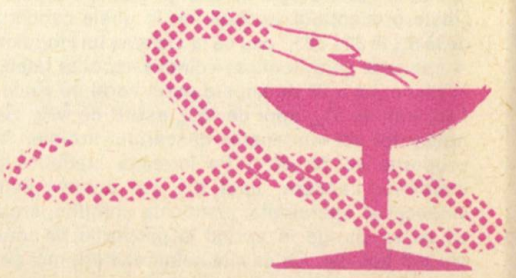

altfel de domnia sa și în cadrul primului congres mare internațional al cancerului din 1962. Unui țăran în vîrstă de 42 de ani, îi moare fiul în împrejurări tragice. Tatăl se simte răspunzător de această moarte și, asistînd la incinerare, emoția groaznică care-l cuprinde face să i se înălbească părul. Curînd «face» un cancer la ficat și moare la mai puțin de un an după aceea. «A murit de inimă rea», se spunea în sat. Iar în legătură cu fumatul, o observație desprinsă dintr-o anchetă O.M.S: s-a observat că numărul cancerului de plămîni este mai mare (în proporție de 5 la 1) la finlandezi decît la norvegieni, deși ambele țări sînt situate la aceeași altitudine. Pentru femei, procentul este dublu. Ancheta, ne spune interlocutorul nostru, a stabilit că principala cauză ar fi tutunul. În anul 1920, de pildă, procentul de țigarete pe locuitor era de 260 de țigări, în Finlanda, de 1 500, și din cauza acestui fumat, aerul din locuințele celor din urmă era și mult mai viciat. Ne oprim însă aci cu exemplele.

Lupta împotriva cancerului continuă pe toate fronturile. Și unul dintre acestea, de loc de neglijat este informarea publicului asupra tuturor problemelor, cu deosebire a celor în care se cere participarea activă a acestuia. Ne referim aci în egală măsură la cunoașterea factorilor favorizanți, căci mulți, dacă nu toți, depind... de noi. Totodată este astăzi bine știut că multe dintre cancere au o șansă mare de a fi vindecate, dacă sînt tratate într-o fază timpurie. Multe femei tinere «mor cu zile», cum se spune în popor, pentru că nu-și fac periodic examenele clinice ginecologice.

Care este tratamentul optim în cancer, așa cum a reieșit din concluziile Congresului de la Houston?

Fără îndoială, nu se poate vorbi de *un* tratament, de *un remediu unic* contra cancerului. Și în această boală, ca în oricare alta, trebuie să se aplice principiul lui Hippocrate. Nu există boală ci bolnavi. Este necesară așadar o cunoaștere complexă a bolnavului și aplicarea unui tratament complex. Două idei însă au fost cu pregnanță reliefate. «Orice cancer, indiferent de stadiul său, trebuie să beneficieze de tratament», și pe de altă parte o preocupare ce devine marea speranță a viitorului: imunoterapia. Aceasta apare, de altfel, și ca o concluzie a rezultatelor și observațiilor de pînă aci. Să citățm însă din cuvîntul unuia dintre participanți: «nu se va putea înțelege mecanismul cancerului, vicierea unui proces normal decît cunoscînd mecanismele normale. Este marea operă a biologiei de a fi analizat toate aceste mecanisme la scara bacteriei, apoi a celulei însăși. În ultimii ani s-a trecut la o etapă superioară: nu studiul celulei ca entitate izolată ci considerînd populația de celule, examinînd cum o astfel de populație reacționează la una sau alta dintre incitații, care-i sînt mecanismele de reacție. «Organismul *știe* cînd intervine un deranjament, sau că o dereglare este posibilă. El are în permanență pregătită o armată gata de luptă împotriva celulelor canceroase, pe măsură ce acestea apar». Uneori însă, din diferite motive, această armată de apărare depune armele. Celulele canceroase se dezvoltă și invadează teritoriul lăsat în voia lor. Între marile întrebări care se pun cercetătorilor, poate cea mai importantă este: ce trebuie făcut pentru ca să se reînarmeze organismul, să fie determinat să lupte cu propriile sale arme? Dar pentru a răspunde la această întrebare va trebui în prealabil să se «descifreze» natura factorilor de coordonare, determinismul activității de reproducere a celulelor, care astăzi ne scapă. «Cînd vom cunoaște — spunea prof. Lwoff, acești factori, vom fi făcut un mare pas înainte în cunoașterea cancerului, în stăpînirea lui.»

Măsură pentru măsură

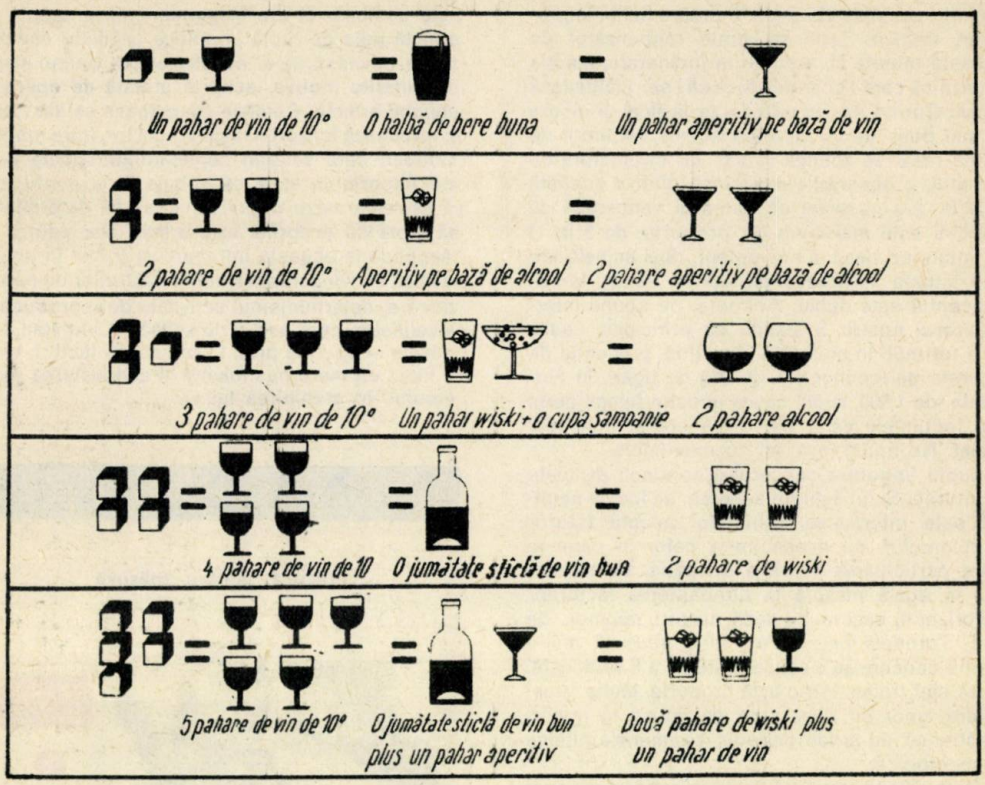

Sa observat că printre cei ce suferă de un cancer al cavității bucale, al faringelui, al laringelui, al esofagului — marea majoritate o formează alcoolicii.

Redăm mai sus un tabel de orientare. Fiecare cub este egal cu un centilitru de alcool pur. Este de ajuns ca fiecare să rețină valoarea cuburilor băuturilor favorite și a nu depăși niciodată un maximum cotidian de cinci cuburi pentru femei și șapte cuburi pentru un bărbat. Cei care conduc mașina vor trebui să se abțină însă chiar și de la un cub.

Din tabloul de mai sus, învățați să vă «jucați» cu aceste cuburi imaginare, care, fiecare dintre ele, presupune un centilitru de alcool pur. Așadar, este suficient să rețineți valoarea în cuburi a băuturii preferate.

Și nu uitați că în mașina dv. nu este loc pentru nici un cub. La volan, este mult mai prudent să te abții chiar de la cel mai «nevinovat» pahar de vin chiar dacă e de calitate bună. Și încă o observație: vinurile de calitate inferioară sînt mult mai «tari» («consumă» mai multe cuburi decît cele de calitate foarte bună)